

Epigrama

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

www.uniunea-epigramistilor.ro

Director: George CORBU

Redactor-șef: Constantin MOLDOVAN

„Pentru un român care știe citi, cel mai greu lucru e să nu scrie.”

Ion Luca Caragiale

Redacționale

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care le semnează. În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoașterea și absolut neintenționată.

◆ RUGĂMINTE:

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă (**ȘI NUMAI MATERIALELE!**) să se trimită pe e-mail la adresa:

epigrama.uer@gmail.com

Vă rugăm să efectuați plățile pentru revistă în contul oficial al **Uniunii Epigramiștilor din România**. Menționați, atunci când faceți o plată (inclusiv pe mandate!): „**PENTRU REVISTĂ**”, numele titularului, și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista, precum și un număr de telefon, o adresă de e-mail, pentru a putea fi contactați. Plata cotizațiilor se poate face tot în acest cont, dar cu mențiunea „**COTIZAȚIE**” (**50 de lei anual pentru pensionari, 100 de lei anual pentru celelalte categorii**).

Titular: **U.E.R., CIF: 34954708**

IBAN: **RO60 WBAN 0313 F234 9975 RO01, Intesa Sanpaolo Bank,**

Sucursala Giurgiului, București.

Notă: Începând cu **anul 2025** prețul unui exemplar al revistei este de **15 lei!**

În ceea ce privește **poșta clasică**, vă rugăm să trimiteți **NU RECOMANDAT** toate materialele, corespondența etc., pe adresa: **NOREA DAN-VIOREL**, B-dul. Al. Lăpușeanu nr. 102, bl. TS16, sc. C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea în luna **iunie 2026**. Materialele pentru revistă le așteptăm până cel târziu **duminică, 10 mai 2026**.

◆ TEMĂ PENTRU ACASĂ (concursurile revistei):

1. Concurs la temă (minim o epigramă): **PLAJĂ**;
2. Concurs pe rime date (minim o epigramă): **SCRIITORI/ SĂRUTARE**;
3. Concurs de replici epigramatice la următoarea epigramă:

ADOLESCENTA

Trupul ei de libelulă
Parcă-l văd întins la soare,
Dar speranța mea e nulă...
N-am cu ce s-o-nvăț să zboare!

Marian POPESCU

Caseta redacțională

Epigrama

Redactor-șef: **Constantin MOLDOVAN**
Redactori: **Grigore COTUL, Dan NOREA,**
Cătălina ORȘIVSCHI, Florin ROTARU
Caricaturi de **Costel PĂTRĂȘCAN**

DE LA PĂSTOREL LA... CEHOV!

„Atât tămâia entuziasmului,
cât și otrava indignării... nu vor înceta
decât odată cu ființa mea fizică.” – *Păstorel*

La mai toate concursurile de epigramă care se desfășoară în spațiul românesc se cer - pe lângă epigrame... la liber - și materiale la temă (aceasta fiind stabilită, evident, de către organizatori). Ei bine, concurenții au obligația să se informeze, să citească ceea ce li se recomandă în regulament și să livreze creații care să respecte, întocmai, cerințele. Cu toate acestea (și nu de puține ori!), observăm că sunt premiate grupaje fără absolut nicio legătură cu tema dată, cei ce jurizează - sau organizatorii! - dând dovadă fie de nepricepere, fie de rele intenții.

Niciodată nu am înțeles de ce sunt desemnați să jurizeze oameni... paraleli cu fenomenul sau persoane despre care cam toată lumea știe că nu sunt străine de complicități dăunătoare. Sigur că așa putea să dau nume, dar îmi este teamă să nu greșesc omițând pe cineva, producând, astfel, supărări în rândul celor vizați.

Lăsând gluma la o parte, toate aceste întâmplări - nu tocmai întâmplătoare! - ar fi cazul să înceteze, dar asta nu se va întâmpla atâta timp cât nu vom face front comun împotriva nedreptăților dovedite, vizibile cu ochiul liber. Iar așa-zii „tătuți”, care își fac veacul prin echipele de organizare ale anumitor festivaluri de umor, vor continua să se creadă intangibili, împărțind premii și favoruri după criterii numai de ei știute, stabilind false ierarhii și trasând interdicții pentru cei ce mișcă în front.

Revenind la chestiunea despre care făceam vorbire, la temă adică, poate că ar fi bine să nu se mai dea. Pentru că, stimați colegi, dacă va fi temă, dar vom continua pe aceeași linie, în pierdere va ieși - în primul rând! - literatura umoristică, iar mulți dintre creatorii valoroși vor renunța, treptat, să mai participe la asemenea pseudo-concursuri pentru a nu gira, astfel, manifestări așa-zis culturale în care domnește doar bunul plac al unor indivizi ce au ajuns să se creadă, fiecare în parte... miezul din dodoașcă! Avem nevoie de atitudine, de verticalitate, de unitate. Nu este normal să aplicăm, mereu, politica struțului de teamă că vom fi săriți din rândul celor care, în mod disciplinat, își așteaptă un an, doi, trei - sau cât este nevoie! - dreptul la porția de glorie, regăsindu-se, între timp, pe listele cu cei invitați la mesele festive. Personal, m-am săturat de autosuficiența unora dintre cei care au ajuns să se creadă adevărate zeități festivaliere - acordând privilegii, muștrări sau pedepse muritorilor de rând! - dar și de infatuarea celor ce consideră că trebuie să ia premii peste tot pe unde participă, deoarece - nu-i așa?! - nimeni nu poate să scrie mai bine decât ei. Tocmai de aceea nu voi îngroșa, niciodată, rândurile aplaudacilor - doar pentru că așa dă bine! - și îmi voi spune părerea ori de câte ori voi considera de cuviință, având pregătite, însă, absolut întotdeauna, argumente solide.

N-am pomenit nimic despre cei ce trimit materiale extrem de slabe (să le spunem doar așa), dar afișează nemulțumiri și pretenții de neînchipuit - ba nici măcar nu acceptă sugestii menite a-i ajuta să progreseze. Acestora vreau doar să le amintesc că, așa cum susține înțelepciunea populară, „nimeni nu s-a născut învățat!”

Despre gramatica frumoasei limbi române, care pentru (prea) mulți pare a fi o mare necunoscută, vom vorbi altădată...

Concluzia acestui editorial reiese din următoarele spuse ale lui Cehov:

„Nu te minți singur. Cel care se minte pe sine și-și pleacă urechea la propriile sale minciuni ajunge să nu mai deosebească adevărul nici în el, nici în jurul lui, să nu mai aibă respect nici pentru sine, nici pentru ceilalți.”

RESPECT... Până la urmă despre asta este vorba!

Să avem o primăvară frumoasă!

**prof. Constantin MOLDOVAN,
redactor-șef al revistei EPIGRAMA**

Zodia umorului sau vremea bășcăliei

De ceva timp a apărut în peisajul online o specie nouă. Unii care-și zic jurnaliști și pretind că scriu pamflete. Despre vechile specii nu mă pronunț, nu doar pentru că am făcut-o deja, ci mai ales fiindcă nu mai reprezintă o noutate. Îi vedem cu toții, sunt foarte vocali, critică orice și pe oricine nu e în acord cu ei. Le știu ei mai bine pe toate și în general au opinii ferme despre tot ce mișcă pe lumea asta, începând cu traiul îmbelșugat bazat pe exercițiul foamei și-al frigului pe care-l aveam în comunism, și terminând cu ăștia de azi, de la putere, care cică habar n-au pe ce lume sunt, au vândut țara și ne-au transformat în slugile Europei. Tot „spectacolul” ăsta desfășurându-se, firește, în rețelele social media.

Altminteri, despre pamflet, numai de bine! Dar ce te faci, când ceea ce numesc așa-ziii jurnaliști pamflet, nu reprezintă nimic altceva decât bășcălie și glume de autobază, ironie grosieră ori înjurături pe care cu greu le putem considera la limita pornografiei? „Pamfletul trebuie să aibă ironia subțire, nu grosieră, nu înjurând ca porcul ești pamfletar”, zice Mircea Dinescu, și zice bine.

Da' ce să vezi, între timp pare că ne-am cam pierdut umorul. Păi nu eram noi ăia care, indiferent de greul vremurilor prin care treceam, făceam față cu ajutorul glumelor, al umorului, al autoironiei? Ba, ca să fac și eu o glumă acum, nu simțul umorului este cel pe care-l caută toate femeile la bărbatul considerat ideal? Iată că de la o vreme însă, toate astea despre care vă povestesc au fost înlocuite cu bășcălia, și cu glumele cu aluzii sexuale ori pornografice. Zic unii că asta se întâmplă din cauză de înțelegere greșită a democrației și a libertății. Și mai zic că nici televiziunile nu mai promovează umorul autentic, iar de cel românesc nici vorbă nu poate fi. Mai sunt ici-colo posturi care difuzează programe vechi, de dragul vre-

murilor – tot vechi și ele. În rest, publicul e interesat de reality show-uri sau de diverse seriale jenante.

Să luăm de exemplu TVR1, care difuzează săptămânal „Gala umorului”, emisiune considerată ani de zile emblematică pentru umorul de calitate. Se mai uită cineva? Haideți să vedem cum stăm cu audiența, după spusele sondajelor. În septembrie trecut, TVR 1, principalul canal al televiziunii publice, a înregistrat o audiență medie de 15.080 de telespectatori pe minut (toată ziua), la nivel urban, conform măsurătorilor Kantar Media. Este cel mai mic rating lunar înregistrat vreodată de TVR 1, de când există sondajele de audiență. Cu o medie de 15.080 de telespectatori pe minut, canalul public ocupă locul 18 în topul audienței urbane, din 92 de televiziuni monitorizate. Prin comparație, liderul Pro TV a avut o audiență medie de 239.300 de telespectatori pe minut, de aproape 16 ori mai mare. Cum TVR1 în general nu mai are audiență, este clar că nici „Gala umorului” nu putea face excepție. Cred că orice alte comentarii sunt de prisos.

Da’ ce nevoie avem noi de umor la TV? Nu ne oferă ea, zona politică, destule motive de a râde în hohote?!? Nu sunt unii dintre aleșii noștri dragi, adevărate personaje de comedie? Nu-i vedem ce activi sunt, pe principiul „să se revizuiască tot, dar să nu se schimbe nimic”? Ar fi de râs, dacă nu ar fi de plâns – vorbind acum la modul serios.

Ce-i de făcut, în condițiile astea? Lucrurile nu stau, totuși, atât de rău și nici dracul nu-i chiar atât de negru. Aflați, de exemplu, că mai sunt confrăți de-ai noștri care se încapățânează să creadă că o societate normală la cap știe să râdă de propriile-i neajunsuri și metehne, să se ia pe sine peste picior și să considere autoironia drept un semn de educație și cultură. Mai sunt alți confrăți care muncesc cu osârdie să organizeze festivaluri de umor în țară. Buzăul este unul din locurile astea. Și nu-i singurul. Bunăoară, în memoria scriitorului și dramaturgului Ion Băieșu, se continuă la Buzău, pentru al doilea an consecutiv, Festivalul „BĂIEȘU” – Omul din Buzău, organizat de Primăria Municipiului Buzău, Centrul Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman” și Consiliul Județean Buzău. Sau Festivalul de epigrame „Cât e Buzăul de mare”, organizat de Centrul Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman”, în parteneriat cu Cenaclul Umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu – Nigrim”. Sau, mai recentul Festival național de creație literară „Ion Băieșu – la el acasă”, organizat de Primăria și Consiliul Local Cernătești, în parteneriat cu familia Ion și Maria Nicolescu și familia Cucu Dan, un eveniment de marcă având în centru proza umoristică și epigrama. Epigrama, „un tril printre ciripituri” (ca să citez un epigramist brăilean contemporan), perlă de istețime și cultură, este cultivată în România ca gen literar sui generis, care pune în valoare agerimea minții și finețea spiritului. Și e bine că-i așa, că încă ne preocupă umorul de calitate, că încă există oameni care fac lucruri grozave pentru ca umorul bun, în toate formele sale de expresie, să nu se piardă.

Că vorba lui Nichita Stănescu, „Caragiale, Caragiale/dacă nu erai matală/rămâneam tot haimanale!”

**Roxelana Radu – membră
a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România**

„Spiritul este găselnița materiei.” (Mircea Eliade)

Esență de spirit

INFIDELITATE

C-o frumoasă, într-o seară,
L-a surprins nevasta-n gară
Și-a strigat cu toată-gura:
„Asta-ți este... legătura?!”

Ion Negreanu

SOACRA DESPRE GINERE

Se crede zmeu, dar n-are bani,
Frumos nu e, mașină n-are
Și-a mai pierdut și patru ani
Cu studii universitare.

Geo Olteanu

SEXUL FRUMOS

Așteaptă an de an cu dor
Bărbatul visurilor lor,
Cu o răbdare infinită...
Și, așteptându-l, se mărită.

Titu Olteanu

SĂ ZICI MERSI

Când toată ziua în oglindă,
Ea tot s-alintă, tu te-nchină
Icoanei, colo sus, în grindă,
Că nu se uită-ntr-o vitrină.

Laurențiu Orășanu

„DACĂ TĂCEAL...”

Proverbu-acesta, limitrof
Cu paradoxul, îmi displace:
Nu pot să văd un filozof
În orice „vită” care tace.

Sorin Pavel

UNEI SOȚII

Soția mea, n-am ce să zic,
Nu pot să zic de ea nimic
Și chiar de-aș vrea să zic ceva,
N-am când să zic, că zice ea.

Mircea Pavelescu

EVEI

Mult mai târziu mi-a oferit
Un măr - pe post de fruct oprit;
La vârsta mea, tot ce mai pot
E ca din el să fac compot.

Constant Petrescu

VIESPEA ȘI ALBINA

În viziunea optimistă
Putem conchide, așadar:
Albina e epigramistă,
Iar viespea critic literar.

Nicolae Petrescu

DUBLU PROFESIONAL

Cei ce m-au apreciat
Nu au o părere clară:
Unii zic că-s încuiat,
Alții, că-s pe dinafară!

Ioan Pop

SENS

În goana vieții și-a iubirii,
Din dragoste mereu ucisă,
Dădui de strada Fericirii
– Și-un semn: „Oprirea interzisă”.

Marian Popescu

VALOAREA EPIGRAMEI

Mă-ntrebă un negustor:
 – Cam cât iei pe-o epigramă?
 – Drept să-ți spun, mulțumitor,
 Două-njurături de mamă!

Alecu Sanda

SACRIFICIU

Merge la spital s-o vadă
 Și ea geme: – Mor, Marine!
 Lui nu-i vine să o creadă:
 „Faci tu asta pentru mine?”

Leonida Secrețeanu

MASCĂ

În ochii lumii vrând să pară
 Că nu-i decât un pierde vară,
 Se dovedește, în răstimpuri,
 Un pierde patru anotimpuri!

Gheorghe Steriade

CONSTATARE

Cu cât se-adună peste mine ani,
 Încep mai bine să realizez
 Că nu mai am așa de mulți dușmani,
 Dar cel puțin pe ăștia... mă bazez!

Gheorghe Suci

UNOR ZIDARI

Mai sunt și meșteri din acei
 Ce nu știu graba-n lumea asta!
 Manole de muncea ca ei,
 Și azi îi mai trăia nevasta.

Virgil Șchiopescu

CENTURA DE CASTITATE

Ca soața-i să rămână pură,
 I-a pus bărbatul o centură,
 Dar, ce folos, amicul ei
 Avea o fabrică de chei.

Gabriel Teodorescu

CONFESIUNE DE 1 APRILIE

Iubita mea se dovedește
 De-o consecvență colosală:
 O zi pe an mă păcălește
 Și-n restul zilelor mă-nșală.

Mircea Trifu

DEMNITATE

În fața unui șef, admit –
 Indiferent ce griji mă mână –
 Să mă prezint descoperit,
 Nu însă cu căciula-n mână.

Ștefan Tropcea

GRIJI

Deși bolnav, adus de șale,
 Cam șubrejit de câte toate,
 Alerg la medici, prin spitale,
 În loc să-mi văd de sănătate.

Zeno Turdeanu

PURIFICARE

Azi mi-arată Dumnezeu
 Drumul drept spre cele sfinte;
 Sclerozându-mă mereu,
 Pierd câte-un dușman din minte.

Vasile Vorobeț

UNUI REVIZOR

Când l-a prins în deficit
 La un inventar, odată,
 Într-atât l-a săpunit...
 Că l-a scos basma curată!

George Zarafu

Merge unul la farmacie, cere bicarbonat de sodiu, plătește și pleacă.

După ce iese, farmacistul aleargă după el:

– Nu vă supărați, în loc de bicarbonat de sodiu,
 v-am dat cianură de potasiu...

– Și care-i diferența?

– Mai trebuie să-mi dați 15 lei...

Evocări

In memoriam - VIOREL MARTIN

Din păcatele omenești, timpul, acest mare dușman al nostru, nu ne aduce numai bucurii, ci dimpotrivă, uneori reușește să ne întristeze și să ne umple fața de lacrimi. Pentru mine, anul 2025 a fost unul dezastruos. Pe lângă altă persoană dragă mie, ne-a părăsit subit și un prieten drag – Viorel MARTIN. Cred că sunt printre cei mai îndreptățiți să pun câteva cuvinte în memoria lui, fiindu-mi apropiat ca un frate și cunoscându-ne de aproape 40 de ani, timp în care prietenia noastră nu a încetat nicio clipă.

Prima întâlnire a fost la Brăila în anul 1988 cu ocazia unui mare festival de epigramă la care capete de afiș erau Mircea TRIFU, Mircea Ionescu QUINTUS, Alexandru CLENCIU, Nicolae GHIȚESCU, Constantin TUDORACHE și, bineînțeles, Viorel MARTIN. De pe atunci, Viorel era renumit mare epigramist. Ne-am împrietenit după câteva ore, poate și prin faptul că între noi erau multe asemănări. Viorel era în primul rând un OM BUN. El nu supăra pe nimeni, sărea în ajutorul oricărui om aflat la nevoie. Țin minte că în anul 1996 eram internat cu o boala foarte grea la Spitalul Militar Central din București unde, pe lângă alți confrăți, m-a vizitat și Viorel, dar nu cu compoturi sau biscuiți ci cu voie bună, optimism și un buchet de epigrame care m-au făcut să zâmbesc, uitând de boala grea de care sufeream.

În decursul anilor, ne întâlneam cu mare plăcere de câte ori venea la Brașov, iar activitatea lui pe plan poetic și epigramatic a decurs în mod constant. Cu vreo șapte ani în urmă mi-a propus funcția de Redactor Șef la Revista LUMEA EPIGRAMEI pe care o iubea ca pe propriul copil și pe care o finanța doar din pensie și cu ajutorul soției, Doamna Magda. Avea o inimă atât de mare, încât oricine trimitea epigrame, chiar mai puțin bune, le publica spunându-mi: Lasă, Nae, să se bucore toată lumea! Viorel MARTIN nu a fost doar un om bun, ci și un desăvârșit patriot. El nu flutura drapelul României deasupra capului, ci îl purta în suflet.

Dumnezeu să-l ierte!

Spre amintirea lui, atașez și câteva epigrame cu care ne-a delectat. Prietene, așteaptă-mă, acolo voi veni și eu!

Nae BUNDURI – 7 ianuarie 2026, Brașov

Epigrame de Viorel MARTIN**PE MORMÂNTUL UNUI SOȚ**

A murit - și de soție
 Despărțit e pe vecie;
 Lui așa-i fusese scris:
 Să ajungă-n paradis!

LA MORMÂNTUL UNUI ȘEF

Șeful meu, cum știți prea bine,
 Tot mereu țipa la mine,
 Azi îl vizitez cu zel...
 Să mai țip și eu la el!

ARTA CERE SACRIFICII

La o masă cu amicii
 De condei și de penel,
 Am sacrificat un miel.
 Arta cere... sacrificii!

IUBITA

Fata scumpă și divină
 O sponsorizam să vină,
 Iar acum am zile dacă
 O sponsorizez să... tacă!

EPITAF UNUI PROGRAM ELECTORAL

Se odihnesc în nemișcare,
 Aici, sub lăstărișul des,
 Promisiunile cu care
 Ne-au păcălit când i-am ales.

AUTOEPITAF

Am strâns în viață mult și bine,
 Am tras mereu ca un măgar,
 Dar n-am luat nimic cu mine...
 Că mi-a fost lene să le car!

VIOREL MARTIN – O raritate de om

Niciodată n-am crezut că, vreodată, voi vorbi despre Viorel Martin la timpul trecut. Nu mi-am închipuit să spun despre el că „a fost”. Și totuși! Viorel Martin a fost, dar încă este în memoria noastră. Viorel Martin a trecut, dar a rămas și va rămâne. Când lași în urmă peste 35 de cărți de poezii, epigrame și fabule nu ai cum să nu rămâi. Când ești întemeietor de reviste umoristice, nu ai cum să nu rămâi. Când ești inițiator și conducător de cenaclu umoristic, nu ai cum să nu rămâi. Toate acestea atestă existența unui suflet mare și a unui talent scriitor. A fost un om adevărat, un prieten adevărat, o explozie de energie. Ne-am cunoscut pe târâmul epigramei. Am colaborat, ani la rând, la revista „Lumea epigramei”, revista lui de suflet, iar el a colaborat, de asemenea, ani la rând, la revista „Cugetul”, revista Cenaclului Epigramiștilor Olteni. Ca redactor-șef al acestei reviste, primeam, trimestrial, câteva zeci de exemplare din revista „Lumea epigramei”, pe care le distribuam epigramiștilor olteni, prezenți în revistă. Cu „Moș Martin”, cum se alinta singur, m-am întâlnit de două ori la două ediții ale festivalului pe care îl ținea, din când în când, „după buget, coane Fănică”, vorba lui Pristanda. Era un bărbat impunător, extrem de jovial. Când vorbeam la telefon, era o dezlănțuire de sinceritate și de talent. Îmi zicea: „Janet, vrei să-ți spun o epigramă?” „Da, Viorele, vreau.” Spunea epigrama, apoi râdeam. „Janet, mai suportă o epigramă?” „Da, Viorele, mai suport”. Și tot așa, câteva zeci de minute, de fiecare dată. Îi plăcea și recita, de fiecare dată, epigrama mea „PROTESTE”: „Jandarmeria bate rău/ Aici, pe plaiuri carpatine,/ Dar la Paris, pe plaiul său,/ Jandarmeria bate bine.” Era o încântare.

Fără drept de apel, convorbirile telefonice cu el erau adevărate secvențe de cenaclu. Eram, amândoi, prinși, ca muștele, în pânza epigramei. Și ce bine era! Și ce bine ne era!

Dincolo de orice interpretări sofisticate, Viorel Martin era un român adevărat, nu declarativ, ci prin trăirile sale. Ultima dată, mi-a trimis un calup de 65 de poezii. Volumul debuta cu un poem definitor pentru esența sa de român iubitor de țară și de neam, adevărată apostilă pusă pe fila unui mare suflet.

Cu neamul meu

Eu sunt român și țin cu neamul meu
Ca și americanul cu al lui;
De când sunt mic mă-nchin la Dumnezeu
Și am fereastra plină cu gutui.

Bătrânii mei pământul l-au muncit
Cu plugul și cu mâini bătătorite;
Pe dealuri urcă veacul liniștit
Și veșnicia bate din copite.

De multe ori mi-a fost în viață greu,
M-au năpădit necazul și durerea,
Dar Eminescu m-a-nsoțit mereu
Și lui Brâncuși i-am ascultat tăcerea.

Am pomii plini de păsări cântătoare,
Sunt botezat în Dunăre și mare,
Și plâng la-nmormântări și joc la nunți;
Cu dacii mei sunt aninat de munți

Și Dumnezeu mi-a ajutat mereu,
Că sunt român și țin cu neamul meu.

Janet NICĂ

FRATELE MEU ÎNTRU GILORT

*Scriu poezie de când mă știu.
M-au impresionat: natura acestei țări superbe, oamenii ei minunați, vacanțele de la bunici, apele Gilortului, zăvoiu... dealul Musculeștiului, care mi-a fost ca un frate... aceasta era mărturisirea scrisă de Viorel Martin la împlinirea a 65 de ani de viață. De acolo, din Lunca Gilortului, plecase în capitală, după întoarcerea din prizonierat, tatăl său, Nicolae Martin, în căutare de lucru ca mulți alți gorjeni. Se căsătorise cu Maria Dolcu și li se născuseră deja în Gorj un băiat și o fată, iar soția sa era însărcinată cu al treilea copil, când au găsit o gazdă la București și s-au stabilit cu toții acolo. Nu peste mult timp s-a născut... Viorel, care în acte nu mai era gorjean, ci bucureștean, așa cum urma să devină peste o vreme și fratele său mai mic, al patrulea copil al familiei. Viața în București era totuși grea, încât vara îndeosebi, apoi în vacanțele școlare, frații Martin au petrecut mult timp la bunicii dinspre mamă, casa dăinuind până mai anii trecuți în satul Dolcești din fosta comună Musculești, în prezent comuna Săulești, situată pe malul drept al Gilortului, în amonte de comuna Turburea, în care eu m-am stabilit cu peste două decenii în urmă.*

Viorel a urmat cursurile școlare în capitală, finalizându-și studiile ca absolvent al Facultății de Tehnologia Construcțiilor de Mașini la Institutul Politehnic București. N-o să mă refer la evoluția sa profesională, incluzând funcții

de conducere și reușite deosebite, ci doar la activitatea sa literară, impresionantă ca diversitate și cu rezultate remarcabile.

A debutat cu poezie la numai 12 ani, în revista *De ziua Republicii*, editată la Palatul Pionierilor din București, sub redacția lui Mircea Sântimbreanu. A scris poezii lirice și umoristice, fabule, sonete, proză, epigrame, publicate de-a lungul anilor în *România literară*, *Luceafărul*, *Luceafărul de dimineață*, *Literatorul*, *Urzica*, *Măiastra*, *Climate*, *Curtea de Argeș*, *Regatul cuvintelor*, *Glas comun*, *Gând românesc*, *Rețeaua literară*, *Destine*, *Arena literară*, *Apollon*, *Sfera – online*, *Independența Română* (Senior Editor), *Scaiul* (1991-1994, redactor principal) *Epigrama* (1993, seria nouă; director fondator), *Cacealmaua* (1995, fondator), *Lumea epigramei* (2011; director fondator), *Hohote*, *Cugetul* și altele.

A debutat în volum cu *Nelinıştea ierbii* (poezii, 1994, la editura proprie VIMAR, numele său prescurtat), iar până la sfârșitul vieții a editat 36 de cărți (19 de poezie, 12 de proză, 5 de epigramă) și a îngrijit 3 antologii. Pentru *Aventurile lui Tudor* (proză pentru copii, Ed. Semne), a primit *Premiul Cartea anului 2012*, acordat de Uniunea Scriitorilor din România, Filiala București Literatură pentru Copii și Tineret, al cărei membru era. A fost și membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, precum și membru al Asociației Generale a Inginerilor din România, în cadrul căreia a fost președinte al *Cenaclului epigramaștilor ingineri ING – Epigrama* (fondat în 2011), activând și în cadrul *Cercului Literar – ING*, al cărui președinte a devenit în 2024.

O activitate remarcabilă a desfășurat și în domeniul epigramei. Cunoscându-se foarte bine cu Mircea Trifu, de la ședințele Clubului Epigramaștilor *Cincinnati Pavelescu* din București, i-a fost alături acestuia la înființarea în 1990 a Uniunii Epigramaștilor din România, Mircea Trifu fiind ales președinte, iar Viorel Martin secretar, ulterior devenind membru de onoare al U.E.R. În 1993, în calitate de director fondator, a inițiat împreună cu Mircea Trifu, care era redactor șef, seria nouă a revistei *Epigrama*, primele 5 numere fiind sponsorizate de Viorel Martin prin tipărire la editura proprie MIVERO (numele prescurtat al fiicelor sale Mirela și Veronica). Tot el a inițiat Festivalul Național de Epigramă organizat inițial la Voluntari, apoi la București, în total 7 ediții.

Este autorul următoarelor cărți de/cu epigramă: *Epigrame și poezii umoristice* (2010), *Ar fi de răs, dacă n-ar fi de plâns* (2016), *La 65 de ani* (2018, 65 de poeme și 65 de epigrame), *Un inginer cu umor* (2020, epigrame, poezii umoristice și proză scurtă), *Sunt cu ochii pe voi / Epigrame alese* (2024). A îngrijit și trei antologii de epigramă: *Ingineri epigramaști* (2012, împreună cu Nelu Vasile), *Un inginer în lumea epigramei / Antologie cu prietenii mei epigramaști* (2018) și *Antologie literară. Proză, poezie și epigramă, AGIR, Seria: Scriitori ingineri* (2025). Ca epigramist a fost premiat la mai toate festivalurile la care a participat: Cluj-Napoca, Brașov, Craiova, Chișinău, Târgu Jiu, Galați, Caransebeș, Brăila, Râmnicu Vâlcea, Bușteni, Buzău și altele. În plus, a primit numeroase diplome de onoare și de excelență.

Este inclus în mai mult de 50 de volume colective de epigramă, dar și în dicționare și antologii prestigioase cum ar fi: *Ingineri, scriitori și publiciști*, enciclopedie, coordonator Nicolae Vasile, Editura AGIR, Seria: Scriitori ingineri, 2017; *Enciclopedia – Scriitori din generația 2000*, volumul II, Editura UZP a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, București, 2021.

Opera lui Viorel Martin a fost recenzată de Aureliu Goci, George Corbu, Nicolae-Paul Mihail, George Zarafu, Ion Groșan, Lucian Gruia, Mircea Popa, Ion C. Ștefan, Cezarina Adamescu, Marie-Jeanne Vasiliu și alții.

Pe Viorel Martin l-am cunoscut mai întâi ca **epigramist**, prin corespondență, când eu redactam revista *Hohote* la Târgu Jiu, apoi l-am cunoscut și ca **om**, iar în momentul în care ne-am întâlnit față în față, el mi s-a adresat cu sintagma **fratele meu întru Gilort**, care avea să devină temelia unei prietenii trainice, cu frumoase realizări în timp.

I-am fost alături de la prima ediție a Festivalului Național de Epigramă București-Voluntari (2011), la lansarea revistei *Lumea Epigramei*, la care am devenit colaborator permanent, cu selecții de epigramă și careuri rebus și m-am numărat între cei 35 de ingineri, din întreaga țară, care au fondat *Cercul epigramiștilor ingineri ING-EPIGRAMA* (2011).

Colaborarea noastră a fost permanentă, voi puncta însă doar câteva repere mai semnificative ale parcursului nostru frățesc în lumea epigramei:

– în 2012 am lansat antologia făcută împreună, **Ingineri epigramiști**, în care am inclus 192 de autori de formație tehnică: ingineri, subingineri, tehnicieni, maiștri. Prefața a fost semnată de criticul literar Aureliu Goci.

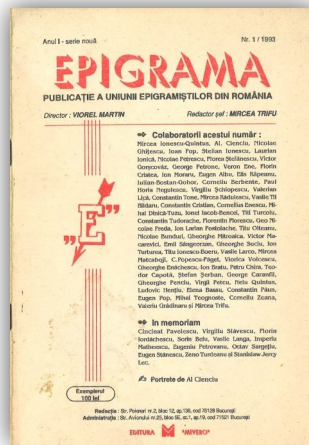
– în 2018... să cităm din prefața antologiei cu prietenii săi epigramiști: *NEVA m-a ajutat cu materiale pentru unii epigramiști din această carte, el fiind posesorul unei arhive electronice impresionante de epigramă.*

– în 2019, când pregăteam publicarea cărții mele *Înscris pe borna 70*, Viorel mi-a trimis un mesaj care dovedea din nou strânsa prietenie ce ne lega: *Mă bucur să îl găsesc pe Nelu Vasile aici la borna 70... Nu degeaba este inginer de-al meu și, mai ales, un gorjean de-al meu de pe malul Gilortului. Mult succes dragă NEVA. Să ne întâlnim sănătoși la borna o sută!*

Din păcate, timpul a fost neiertător cu **fratele meu întru Gilort, Lumea Epigramei** rămânând acum mult mai săracă. Aș vrea, dar nu pot să dau curs rugămintii din al său *Autoepitaf: Nu mai plânge, măi creștine / Și la căpătâiul meu / Bea o bere pentru mine... / Să nu ies să ți-o beau eu!* Pot doar să-l asigur, că mai devreme sau mai târziu, fiecăruia dintre cei care astăzi îl plângem, **NE... VA** veni timpul să-l urmăm în **Lumea sa actuală.**

Odihnă veșnică, în liniște și pace, **fratele meu întru Gilort!**

Nelu VASILE

EPIGRAMA ÎN „REVISTA POPORULUI”

În timp, revista noastră a găzduit o multitudine de opinii despre epigramă – articole, studii, eseuri, interviuri, anchete – sub semnătura unor personalități din domeniile științei, tehnicii, culturii. Epigramiștii însșiși s-au pronunțat, nu o dată, cu privire la condiția genului de creație practicat.

Astfel stând lucrurile, avem de valorificat un consistent material în măsură să configureze dimensiunile unui fenomen literar. Desigur, vor trebui reunite și alte contribuții esențiale cum sunt cele conținute în manualele școlare, cursurile universitare, tratatele și istorii literare, prefețele/ postfețele volumelor de epigrame, cronicile, recenziile, semnalările și orice alte modalități de abordare a genului (conferințe, comunicări științifice etc.). Acestora li s-ar putea adăuga reproduceri, parțiale sau totale, ale unor părți/ capitole/ fragmente din teze de doctorat, cărți, broșuri ș.a. tratând despre epigramă și epigramiști.

Nu trebuie scăpat din vedere că intelectuali de marcă, în general nume importante ale culturii românești, au acordat atenție catrenului epigramatic, inclusiv și, mai ales, cele aparținând mediului academic. Este suficient să amintim aportul remarcabil la promovarea și impunerea epigramei în literatura română datorat unor personalități precum Ion Heliade-Rădulescu, A.D. Xenopol, Ioan Caragiani, G. Călinescu, Al. Philippide, D. Panaitescu-Perpessicius, Șerban Cioculescu, Radu P. Voinea, Gheor-

ghe Păun, Mihai Cimpoi, pentru a numi doar o parte dintre reprezentanții celui mai înalt for cultural al țării.

Revista noastră nu trebuie să aibă nicio rețineră în a recupera texte dedicate epigramei și condiției acesteia, de oriunde ar veni ele. Existența unei rubrici permanente care să promoveze demersurile de orice fel (unele menționate în cele ce preced), pentru atingerea acestui obiectiv, este mai mult decât binevenită, este necesară. Vom avea confirmarea că referințele privind epigrama – și doar cea românească – nu sunt o raritate, prezența acestora în presa literară de ieri și, chiar dacă mai puțin, în cea de azi, dar și în alte publicații (ziare etc.) constituind un sprijin pentru slujitorii genului.

Multe dintre textele ce vor fi scoase la lumină pot oferi îndreptarul de care aceștia au nevoie și el trebuie să fie oferit spre inițiere sau perfecționare, după caz, punându-le la dispoziție suportul informațional de natură a le reliefa și stimula calitățile și evidenția vocația.

În consonanță cu aceste așteptări trebuie considerat articolul intitulat „Epigrama”, denișat în *Revista poporului* (cu subtitlul litere-științe-arte), publicație apărută la București în intervalul iulie 1888 – august 1906, semnat S. Polizu. Așa cum precizează autorul, avem de-a face cu „un studiu critic asupra acestui gen de poezie”. Importanța lui nu poate fi, se înțelege, una oarecare, având în vedere că este publicat în

1888, la 15 ani de la cel al istoricului A.D. Xenopol, reluat în revista noastră (numerele 109, septembrie 2024 – 112, iunie 2025).

Date referitoare la prezența acestei reviste în ansamblul publicațiilor de la noi sunt furnizate de Dicționarul Presei Literare Românești (1790 – 2000) de I. Hangiu (București, Editura Institutului Cultural Român, 2004, p.570-571). Surșa ne-a fost semnalată, într-o scrisoare din anul 1968, de regretatul istoric literar, teoretician, comparatist și eseist Adrian Marino (1921 – 2005), atrăgându-ne atenția că „sunt și alte referințe române și străine” privitoare la subiectul respectiv. Fapt ce avea să se dovedească exact.

Cât privește autorul, lipsesc informațiile de ordin biografic, numele său apărând, în calitate de colaborator al revistei, încă de trei ori de-a lungul anilor sub alte contribuții (la Biblioteca Academiei Române, unde am consultat publicația de unde lipsesc patru numere, iar trei sunt incomplete).

În cele ce urmează reproducem acest amplu articol, în speranța că va suscita interesul profesioniștilor genului și nu numai. Cum se va vedea ulterior, acest articol nu este singura referință cu privire la epigramă.

Transcrierea textului s-a făcut, în principiu, după normele ortografice actuale.

(va urma)

**material furnizat de
dl George CORBU,
președinte al UER**

MIHAI SĂLCUȚAN: arheologul cuvintelor la ceas aniversar

În harta literară contemporană a scrierii umoristice, puține voci reușesc să mențină un echilibru atât de fin între rigoarea estetică și sensibilitatea umană precum o face Mihai Sălcuțan. Anul acesta, comunitatea culturală s-a oprit puțin pentru a marca un prag simbolic în viața maestrului: opt decenii de viață ale unui autor care a transformat scrisul într-o formă de demnitate și rezistență prin spirit.

La cei 80 de ani, Mihai Sălcuțan nu ni se prezintă doar ca un nume pe o copertă, ci ca un arhitect al cuvântului și un arhivist al spiritului. El nu a colecționat în portofoliul personal doar rime și proze, ci a adunat în jurul său caractere, transformând comunitățile multor epigramiști în spații de rezistență prin cultură. A înțeles că, într-o lume zbuciumată, atât de pestriță și uneori gri-cenușie, umorul este o formă de demnitate și verticalitate, rămânând fidel propriului său cod de onoare: „inteligența trebuie să fie întotdeauna însoțită de caracter”.

Activitatea sa, desfășurată pe parcursul a mai bine de jumătate de secol, se relevă ca o construcție arhitecturală japoneză, în care creatorul nu vrea să domine mediul, ci să coexiste cu el. Așa cum o casă japoneză este construită pe baza modulului tatami, oferind o geometrie perfectă și liniștitoare, textele lui Mihai Sălcuțan (fie aforisme, catrene sau proză) posedă o arhitectură internă riguroasă, care are la bază echilibrul, erudiția, eleganța, finețea și seriozitatea, împletind rigoarea exegetului cu harul povestitorului.

Dacă ar fi să găsim un numitor comun al activităților literare și extraliterare ale lui Mihai Sălcuțan, acesta ar fi, fără îndoială, memoria. La aniversarea a 80 de ani, celebrăm un autor care a înțeles că un popor fără un trecut viu este un popor rătăcit; un popor care nu luptă cu amnezia colectivă, salvând din

uitare personalități, locuri și stări de spirit, nu are viitor. Munca sa colosală de arhivist al umorului (antologii, dicționare, articole) este echivalentul constituirii unei biblioteci de scriitori de colecție rară, prin care se asigură că spiritul generațiilor trecute rămâne o probă vie pentru prezent, oferind continuitate valorilor morale prin literatură.

Așa cum îi place să o spună deseori, „trebuie să înțelegem că activitatea de a scoate din umbra vremii personalități uitate sau mai puțin cunoscute este un exercițiu de reparație morală”. El a transformat, pe bună dreptate, arhiva scrierilor sale și videoteca activităților desfășurate într-un tribunal al memoriei, unde personalitățile peste care se lăsase cortina vremii și-au recăpătat dreptul la prezență în conștiința publică. Niciodată nu s-a mulțumit cu simpla enumerare a unor date biografice, ci a căutat în adâncul studiilor făcute omul și personalitatea sa în multitudinea întâmplărilor vieții, aducând la suprafață acele detalii care umanizează și conferă relevanță peste timp.

Dincolo de paginile scrise, activitatea lui Mihai Sălcuțan este marcată de un spirit pedagogic discret. A format generații de cititori, a creat un public care să guste scrierea umoristică, a întins punți de legătură interculturală și a scos din anonim pe scena publică umoriști, demonstrând că marea cultură nu se întâmplă doar în capitale, ci și în micile orașe unde oameni cu viziune au lăsat urme adânci.

Dacă astăzi putem vorbi despre un „spirit al Buzăului” în literatură, acest lucru i se datorează și lui Mihai Sălcuțan. La 80 de ani, domnia sa rămâne un avocat al memoriei, amintindu-ne prin multe împrejurări că „singura moarte adevărată este uitarea”. Prin munca sa, personalitățile salvate devin contemporanii noștri, formând împreună cu noi o comunitate a spiritului care sfidează timpul.

Pot afirma că maestrul Mihai Sălcuțan, deși a îmbrățișat profesia de avocat - care presupune adesea confruntare - în scrierile sale a ales calea ironiei cu mănăși de catifea. Umorul său nu desființează omul, ci îndreaptă fără să jignească și fără să umilească, provocând râsul și lăsând în urmă o temă de reflecție. Metaforic vorbind, lovește cu floreta unui vers rafinat pentru a vindeca apoi cu un zâmbet sau un hohot de râs.

Privită în ansamblu, întreaga activitate a lui Mihai Sălcuțan se relevă ca un edificiu de o rară coerență, unde rigoarea dreptului s-a împletit armonios cu sensibilitatea literară și spiritul jucăuș al epigramei. Asemenea unui arhitect care alege cu grijă fiecare piatră pentru a rezista timpului, domnia sa a construit o operă definită prin demnitate, precizie și o profundă umanitate. Putem afirma că Mihai Sălcuțan este un magistrat al spiritului care a demonstrat că umorul este o forță și „Nimic nu unește mai mult oamenii decât râsul.” (Contele Lev Nikolaevici Tolstoi)

Maestre, ani binecuvântați, cu aceeași claritate a spiritului și cu aceeași vigoare a condeiului!

PARADOX

Pe-al vieții drum mai cazi, dar te ridici
Și-nveți că orice clipă-i prețioasă,
La opt decenii mintea-ți este brici,
Dar... ce folos? Picioarele te lasă.

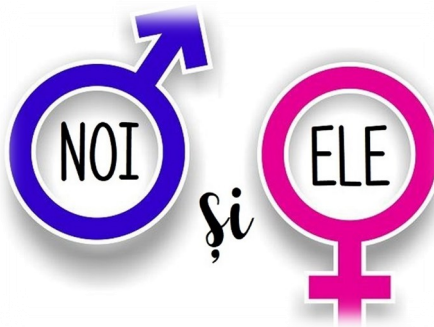
MAESTRULUI SĂLCUȚAN, LA OPT DECENII DE VIAȚĂ

Privind cu drag pe cel sărbătorit
Emit o judecată de valoare:
El e ca vinul nobil din pahare,
Cu cât mai vechi, cu-atâta mai dorit.

prof. Mirela GRIGORE,
membră U.E.R.

„Ca bărbat, într-o relație, ai de ales: poți avea dreptate sau poți fi fericit.”

(Ralphie May)

LA NUNTA DE ARGINT

În anu' - acesta, dragă-ți scriu,
Acum, după un sfert de veac,
Când, iată, teoretic știu,
Ce practic nu mai pot să fac.

Mihai Batog-Bujeniță

DUMNEZEU, LA FACEREA LUMII

Făcând bărbatul spre sfârșit
În toată-ntinderea aceea,
Văzu că-i foarte fericit
Și-atuncea... îi făcu femeia.

Gheorghe Bâlici

DE-ALE VIETII

Știu un familist model,
Fără faze derapante;
Soaței el i-a fost fidel,
Ca și celor cincisprezece amante.

Cornelia-Livia Bejan

IAR

Cu sufletul aprins
De ochi strălucitori,
Rămân burlac convins
De nu știu câte ori!

Vasile Til Blidaru

COSMOGONIE

Cu ea totdeauna m-agit,
Că vrea doar iubire nebună,
Și, ca astronom, îi promit
Iubire, o... dată, pe lună...

Daniel Bratu

NOI, BĂRBAȚII

De soațe bune n-avem parte
Și constatăm, deloc ușor:
Plătesc bărbații oale sparte,
Desigur, sparte-n capul lor.

Nicolae Bunduri

NOROCUL EVEI ȘI NU NUMAI...

De Eva mai demult știam
Că e făcută din Adam,
Dar slavă Domnului că nu-i
Făcută și din mintea lui!

Maria Chirtoacă

NOSTALGIE

Purtat de anii care zboară
Eu bătrânețile-mi petrec
Și de-ntâlnesc vreo domnișoară
Mă uit la ea... și-nghit în sec.

Grigore Chitul

METEO

Dupa ploii de jurăminte
 Și-o furtună-nvolburată,
 El e rece, ea fierbinte:
 Asta-i clima temperată!

Ștefan Ciocianu

ECHILIBRU FAMILIAL

Viața mea-i echilibrată,
 Am o soață inspirată:
 Alternează eficace
 Scene de război și pace!

Gheorghe Cireap

CONSTATARE

Femeia-i bucuria vieții
 Și asta din motive varii;
 În versuri o slăvesc poezii,
 De regulă, celibatarii.

Nicușor Constantinescu

SUNT UN TIP GALANT

De Valentine's, iubita mi-o răsfăț:
 Șampanie și flori, o nebulie,
 Ce noapte fabuloasă, ce dezmăț!
 Apoi, revin acasă... la soție.

Adela Cotul

SEARĂ ROMANTICĂ

Cu șampanie-n pahare,
 Am cinat, la lumânare...
 A durat „evenimentul”
 Până a venit curentul.

Grigore Cotul

SECRETELE SEDUCȚIEI

Pe o femeie, când o-ntrebi de vrea,
 Ea îți răspunde „nu” în sensul „da”;
 Abia aflând această „șmecherie”
 Ai șanse mari s-ajungi la... pușcărie.

Ion Diviza

BĂRBĂȚIE

Mi se părea că a turbat,
 Așa de mult se enervase:
 Vreau apă caldă! Sunt bărbat!
 Cu apă rece... nu spăl vase!

Marian Dobreanu

LA NUNTA DE ARGINT

Vezi, vremea cum trecu-n tumult
 Și-i scrisă-n mine, scrisă-n tine;
 Ne spunem vorbe mai puține,
 Dar înțelegem mult mai mult.

Nicolae Dragoș

FOCUL CONJUGAL

Casă noi avem de piatră,
 Căci de când ne-am însurat-
 Ea aprinde focu-n vatră
 Și apoi îl stinge-n pat.

Mihai Enachi

CĂSNICIE ÎN CRIZĂ

Răceala între soți când apărea,
 Lipsind chiar și respectul reciproc,
 Îndată soacra lui intervenea
 Să pună, cum i-e felul... gaz pe foc.

Vasile Larco

MARIAJU-I DESUET!

Căsnicia - magic nod,
Este al iubirii rod
Și evoluează-ncet,
Ca și vinul... spre oțet!

Ioan Mamaische

TOPUL SCUMPIRILOR

Chiar de toate s-au scumpit
Azi la noi în România,
Noi, bărbații-am intuit:
Cea mai scumpă e soția.

Vasile Manole

PE FAȚĂ

La vedere i-a fost vina
Lui Adam, neprihănit,
Cât de mare e grădina,
Eva tot nu s-a pitit!

Constantin Mîndruță

N-AM CURAJ SĂ MĂ OPUN

Accept și eu cutuma scrisă:
Când pe femei le venerează,
Bărbații cântă și dansează,
Pe muzica de ele scrisă.

Ion Micuț

CĂSĂTORIE

Mă gândesc că, bunăoară,
Faptul e la noi în trend:
Azi bărbații se însoară
Cu mirese... second hand.

Cornel Munteanu

APROPO DE BUNA**MEA VECINĂ**

Dotată ful de la natură,
De pe-nserate, până-n zori,
Prin "sala" dânzei de lectură
Trec zeci și zeci de cititori!

Gavril Neciu

BĂRBAT ADEVĂRAT

Eram sfios, timid și bun,
Da-n timp, curajul îmi crescui
Și-avui, apoi, curaj nebun
Să-i spun soției mele: NU!

Janet Nică

CONSTELAȚII

La iazul plin cu stele, domnișoara
Îmi spune dulce: „Lângă Orion,
De cauți bine, vei găsi Fecioara!” ...
Așa m-am căptușit c-un Scorpion.

Dan Norea

DATORI VÂNDUȚI

Ne spune versul dintr-o carte
Că toți suntem datori c-o moarte,
Dar nu ne spune că, la soață,
Suntem, ades, datori c-o viață.

Kir Papas

DIVORȚ

Eu am regretat nespun
Și nicicând atât de stors
Nu am fost de când s-a dus
Ca și-acum... că s-a întors.

Radu Păcurar

INECHITATE

Fă un compromis, de vrei,
Altfel pace-n lume nu-i:
Dă-i femeii ce-i al ei,
Însă dă-i și ce-i al lui!

Elis Râpeanu

BURLACUL PEA PRETENȚIOS

Trece prin cumplite stări:
Prea bătrân și plin de tare,
După multe căutări,
Nu mai are... căutare.

Ștefan-Cornel Rodean

LA CĂSĂTORIE

Fata nu era săracă,
Dimpotrivă, chiar avea
Patru oi, găini, o vacă,
Doar un bou îi mai lipsea.

Florin Rotaru

APRIGEI MELE SOȚII

Hazardul mi te-a scos în cale
Și mi-am aflat în tine nașul,
Că, dintr-un leu de trei parale,
Acum mi-s ditai motănașul.

Ionuț-Daniel Țucă

DECIZIE

Burlac fiind, mămica-i tot propune
S-aleagă-o fată pentru-nsurătoare
Și, cunoscând mai multe fete bune,
În fine, a ales... să nu se-nsoare.

Petronela Vali Slavu

PATIMILE UNUI BUNIC

La soare stând, pe țărmul mării,
Văd mii de mândre - prospătură -
Și-mi zic, în culmea întristării:
Ce forme-alese... de tortură!

PIF Vasilescu

SOAȚA

Detest năravu-i ipocrit
De-a-mi scoate ochii ne-ncetat
Că-s un bătrân neisprăvit
Când ea, de fapt, m-a terminat.

Gheorghe Șchiop

DUET

În a noastră căsnicie
Soața cântă și-o respect:
Chiar de n-are melodie,
Știe textu, -n schimb, perfect.

Mihai Teognoste

- 112, care este urgența?
- Iubita mea!
- Ce are?
- Zice că nimic.
- Păstrați-vă calmul, ajungem
imediat acolo!

Aforisme

- S-au deschis granițele și pentru scriitorii români. Pot pleca oricând la cules căpșuni în Spania.
- De multă vreme, în România e ca în avioanele vechi. Câțiva conduc și celorlalți le este greață.
- Marea iubire înseamnă doi la puterea nemărginirii.
- Și scrisul este ocnă, dar a găsi un cititor a început să fie mult mai greu.
- Purtăm, cu tot mai multă inconstiență, povara marilor cărți necitite.
- Lectura trebuie să aprindă treptat o flacără în noi. Ori măcar un opaiț.
- De pe unele frunți și muștele pleacă dezamăgite.
- Să nu ne pierdem capul! Poate ne mai trebuie.

Autor: Vasile GHICA

Cronici...

Acasă la primarul Condeescu!

S-a încheiat, iată și cea de a XIX -a ediție a Festivalului Internațional de Poezie, Epigramă și Umor „Romeo și Julieta la Mizil”. A fost, ca întotdeauna, o mare bucurie reîntâlnirea cu oameni dragi sosiți din toată țara pentru a celebra prietenia pusă în slujba versului și a poantei.

Evenimentul s-a desfășurat în Casa de la șosea a lui Leonida Condeescu - fost primar al orașului Mizil pe la 1888! - invitații fiind primiți cu pâine și sare conform tradiționalei ospitalități românești.

Am revăzut locuri care ne-au răscolit amintirile și aș numi, măcar, Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu” - atâția ani gazdă a festivalului, fostul hotel „Maximus” - unde am fost cazați în câteva rânduri, celebra „Alexandra cafe” - loc iubit de către toți cei care ajung la această reușită manifestare culturală, dar și câteva celebre podgorii din împrejurimi - cu cramele aferente, evident.

Nu au lipsit, nici de această dată, de la întâlnire, numeroase personalități ale vieții culturale românești precum doamna prof. Victoria Milescu, domnul prof. univ. dr. Adrian Cioroianu, domnul Ion M. Ioniță - redactorul-șef al revistei „Historia”, îndrăgitul actor Eugen Cristea, cunoscutul jurnalist și comentator sportiv Ionel Stoica, caricaturistul sucevean Mihai Pânzaru-PIM (proaspăt octogenar!), domnul George Corbu - Președintele Uniunii Epigramiștilor din România și mulți alții. A lipsit, însă din motive obiective, invitatul de onoare Ioan Aurel Pop - Președintele Academiei Române - care a salutat, totuși, asistența printr-un mesaj video apreciat de către toți cei prezenți.

Nu au fost uitați nici seniorii plecați să scrie... dincolo, în memoria lor fiind și-

nut un minut de reculegere (au fost evocați, prin reușite luări de cuvânt, poetul și jurnalistul bucovinean Vasile Tărățeanu, scriitorul, criticul literar prof. dr. Ștefan Cazimir și poeta Petronela Apopei - care ne-a părăsit în noiembrie 2025).

Epigramiștii prezenți, frumos încolonați, au recitat și ei câte două epigrame cu care au reușit să aducă zâmbete pe fețele spectatorilor și să arate că această specie literară merită iubită și apreciată.

Prezentatorii Galei au fost Luisa Stănescu - studentă a Universității Internaționale Danubius din Galați și Costin Enache - inimosul și talentatul realizator al emisiunii „Vatra Luminoasă” de la Radio România Actualități.

Gazde bune s-au dovedit a fi, la fel ca în anii precedenți, domnii profesori Victor Minea și Laurențiu Bădicioiu, admirabili prin ceea ce fac pentru Mizil și pentru promovarea culturii românești.

Aprecieri și aplauze merită, de asemenea, elevii voluntari de la „Tocilescu”, aceștia fiind prezenți peste tot cu acel inegalabil entuziasm specific vârstei.

Un eveniment cultural reușit, care la anul - sunt convins! - va fi și mai și... Felicitări tuturor!

RUGĂ

(Constantin MOLDOVAN)

Când văd Mizilul plin de toți artiștii,
Mă rog, discret, pupându-mi amuleta,
Să ia toți banii, ei... epigramiștii,
Iar mie să-mi rămână Julieta!

Prof. Constantin MOLDOVAN

(Articol apărut în cotidianul
Monitorul de Suceava)

„Cap ai, minte ce-ți mai trebuie?” (Ion Luca Caragiale)

DURERI

DE CAP

SFAT PENTRU BĂRBAȚI

De la bătrâni învățatură:
Se spune c-o să-ți fie bine
Ca la băut să ai măsură
Și la femei să ai... rușine!

Gheorghe Bălăceanu

LA TĂMÂIAT

La mormântul dumisale
Să vorbești încet măcar,
Că-i posibil să se scoale
Și mai cere un pahar.

Vasile Bordanu

DE RÂSUL CUCULUI

Până-n miez de moleculă,
Vinul l-a magnetizat,
De-a răs cucul din pendulă
De stăpânul cuc de beat!

Iulian Bostan-Gohor

CÂND EU AM CHEF DE AMOR

Pe soață-o doare capul și
Refuză unele plăceri,
Dar o să vrea când eu voi fi...
În locul fără de dureri.

Nicolae Bunduri

LA O AGAPĂ

Vecinii mei la masă beau doar apă,
Iar eu c-un frate, votcă și lichior;
Privim admirativ cum ei se-adapă...
Exemplu-i bun, dar nu-i molipsitor!

Ion Diviza

OLTENEASCĂ

Cum lemne nu mai are muica,
Să dăm cumplitul ger de-a dura,
Vom aștepta voiși căldura...
Că poate dezgheța-va țuica!

Al. D. Funduianu

„CUI PE CUI SE SCOATE”

E chefliul odihnit,
Iar proverbu-i dovedit:
A băut să se-amețească,
Iar apoi, să se trezească.

Vasile Larco

EFACTELE VINULUI

Când soața-i spuse cătrănită
C-a fost la crâșmă, la Jidvei,
I-a spus cu limba-mpleticită:
„Vorbiți pe rând, nu toate trei!”

Elena Leach

CUM SE MAI MOARE

Nu făcea mâncare
Că n-avea dantură
Și așa se moare
De la... băutură!

Constantin Mîndruță

DE-AIA L-AM VOTAT!

A început de ieri să cadă
Zăpada ce-a blocat o stradă
Și-s supărat pe domn' primar...
Că nu mai pot s-ajung la bar.

Ion Micuț

CONJUGALĂ

- Dacă-mi vii iar beat acas',
Plec la mama și te las!
Dânsul, parcă se trezi:
- Dragă, nu mă ispitil!...

Nicolae Nicolae

CONSECVENȚĂ

Trecând prin criză, ca un bun creștin,
Sperând că-i va aduce bucurie,
A invocat și Spiritul Divin,
Și face asta zilnic cu... „tărie”!

Maximilian Opaț

DIRECTORUL, LA ȘEDINȚĂ

Obișnuiește o tărie
Chiar înainte să înceapă,
Că nu vrea vorbele să-i fie
Furtună-ntr-un pahar cu apă.

Cornel-Ștefan Rodean

REVELAȚIA SOȚULUI

LA ÎNTOARCEREA DE LA CÂRCIUMĂ

Știa că adevărul e în vin,
Dar când nevasta furioasă tare
C-o sticlă-n cap l-a „mângâiat” puțin,
A înțeles că... adevărul doare!

Petronela Vali Slavu

UNUI ALCOOLIC

Doarme-n groapă împăcat
Căci, aflându-și diagnoza,
Nu-i rachiul vinovat...
Vinovată e ciroza!

Mircea Trifu

CONFESIUNE

În lumea asta dură și opacă,
Vreau să vă spun, că-n mod paradoxal,
Eu am băut și whisky din bărdacă
Și zaibăr cu paharul de cristal.

Constantin Tudorache

LA ÎNMORMÂNTAREA

UNUI BETIȚ

De după dric, făcându-ți cruce,
Îți spui mirat: „Minune mare!
E prima oară când se duce,
Întins, pe-o singură cărare!”

Zeno Turdeanu

REMEDIU

Chiar dacă n-a-nghițit pastile,
Scăpă de-o boală mai tenace,
Că, dacă are omul zile,
Nici zece doctori n-au ce-i face!

Vasile Vajoga

Un reporter bucureștean, în
Ardeal:

- Bade Ioane, matale ce faci cu
surplusul de pălincă?

Badea Ioan:

- Nu înțeleg întrebarea...

**Festivalul de Satiră și Umor
„Zâmbete în Prier”**

**Ediția a XXIV-a, 18-19 aprilie 2026,
Vișeu de Sus**

Uniunea Epigrafiștilor din România, Primăria și Consiliul local Vișeu de Sus și Cenaclul de Umor *Pupăza* organizează în perioada 18-19 aprilie 2026 cea de-a XXIV-a ediție a Festivalului Național de Satiră și Umor **„ZÂMBETE ÎN PRIER”**

I. CONCURS DE EPIGRAME CU TEMELE:

„Ai bani, ai prieteni - n-ai bani, n-ai prieteni.” – 2 epigrame

„A răbda, răbdare” - 2 epigrame. Cuvântul ales nu este obligatoriu să fie folosit în rimă, dar este obligatoriu să fie inclus în catren, la orice mod sau timp.

II. CONCURS DE PARODIE

Concurenții vor trimite o parodie la poezia Al optulea sonet. Facerea omului, autor Vasile Morar (poezia o puteți găsi în regulamentul postat pe site-ul UER).

III. CONCURS DE GAZEL UMORISTIC

Un gazel cu tema: **„Despre pace”** - revalorificare din perspectivă umoristică a speciei (de preferat maniera coșbuciană).

Lucrările vor fi trimise în format electronic, pe adresa de mail:

culturaviseudesus@yahoo.com, cu specificația: „Pentru concursul de epigrame/parodie/gazel”, până în data de 23 martie. Materialul va fi scris într-un document Word atașat mail-ului, iar în corpul mail-ului se vor menționa: motto, identitatea autorului, adresa și datele de contact.

V. CONCURS DE VOLUME

Pot participa volumele de umor (epigrame, fabule, proză scurtă, parodii, sonete, rondeluri, antologii), tipărite în perioada aprilie 2025 - martie 2026.

Lucrările vor fi trimise în două exemplare până cel târziu în data de 09 martie 2026 pe adresa: Muzeul de Istorie și Etnografie, str. Libertății, nr.7, Vișeu de Sus, județul Maramureș, cod 435700, cu specificația: „Pentru concursul de volum”. Lucrările destinate concursului nu se restituie, ele intrând în fondul de carte al Bibliotecii Orășenești Vișeu de Sus.

Informații suplimentare se pot obține la telefoanele:

0741 099 253 - Lucian Perța

0755 820 904 - Horj Ileana.

„Vreți să știți când minte un politician?”

Priviți-i cu atenție buzele și dacă ele se mișcă înseamnă că minte.”

(Winston Churchill)

ALEȘII NOȘTRI

LA UN DINEU

Tronau, cu grijă așezate,
Mai multe feluri de bucate;
În centrul mesei doi purcei,
Dar mult mai mulți în jurul ei!

Constanța Apostol

PARLAMENTARĂ

Cu-al său tânăr asistent
Face coaliție.
El e, clar, omnipotent,
Ea e-n o... poziție.

Daniel Bratu

PREȘEDINTELE ALES

Porniți pe un anume țel,
Noi am ales un șef de Stat
Si-atâta e de frumușel,
De poți jura că e bărbat.

Nicolae Bunduri

UNUI ALES ABSENTEIST

Odată-ajuns parlamentar
Și-a etalat și-o competență
Ce o susține foarte clar
Printr-o statornică absență.

Mihai Caba

GUVERNANȚII...

Pus-au multe biruri grele,
Buzunaru-i ciuruit,
Timp de criză și belele,
Așadar, ne-au... BIRuit!

Ștefan Ciocianu

NOUL PRIMAR

ȘI REFORMA AGRARĂ

Faptul nu-i de-ascuns,
Ci-i de povestit:
Numai ce-a fost „uns”,
Că s-a și „mânjit”.

Ion Frențescu

DEMISIA!

Pe-această aspră domnișoară,
Ce dă guvernului de furcă,
Va trebui s-o dăm afară,
Că e cinstită și ne-ncurcă.

Petru-Ioan Gârda

UNUI POLITICIAN

INSENSIBIL ȘI RECE

Altul ca el nu e
Pe această vatră,
Poți să-i faci statuie
Fi'ncă e de piatră.

Petre Gigea-Gorun

ELECTORALĂ

Candidații, să ne-alinte,
Vin în stilul personal:
Cu promisiuni-nainte
Și cu scuze în final.

Vasile Larco

MUTARE IDEOLOGICĂ

Politruc, cu viziune,
Ager, mai ales cu fapta,
Vrea și-n stânga opțiune,
Că s-a săturat de... dreapta!

Ioan Mamaische

VOT DE PROTESTATAR

Recunosc, nu am votat,
Să n-o dau în bară iar;
Astfel mi-am exercitat
Dreptul de protestatar.

Constantin Mîndruță

OPORTUNISM

Îl cheamă cei de la putere,
Iar el, cu multă-ambiție,
Nu vrea găleți, nici mici, nici bere:
Dorește o... poziție!

Constantin Moldovan

GUVERNANȚII ÎN PANDEMIE

Obligați de-o procedură,
Poartă masca pe figură
Și salută-n stilul vechi
Simplu: „mișcă din urechi”!

Ion Moraru

CURIOZITATE

De vreți analfați titrați,
Funcționali în ăst moment,
Vă sugerez să-i căutați
Printre aleși în parlament!

Gavril Neciu

EUROPARLAMENTARI ROMÂNI

În curte-s ghiocei, de săptămâni,
La fel de albi ca pânza Penelopei;
Privindu-i, zici că-s demnitari români
Prezenți în parlamentul Europei.

Janet Nică

POLITICIENII NOȘTRI

Aplică-aceeași stratagemă
Și ne oferă cu emfază
Discursuri fără nicio temă,
Soluții fără nicio bază.

Cătălina Orșivski

PARAZIȚII NAȚIEI

Ca și valurile mării,
Te izbesc prea reci fiori,
Când tot vezi, pe trupul țării,
Foarte multe lipitori.

Constantin Profir

ADEPTUL SCHIMBĂRII

Dorindu-și domnul deputat
Un trai mai bun în România,
Din prima lună a schimbat...
Mașina, vila și soția.

Stelică Romaniuc

CA LA JOCUL DE CĂRȚI

O mână de conducători
Ce au în mâini a țării soartă,
Sunt mână-n mână-adezeori,
Iar noi suntem doar... mâna moartă.

Cornel-Ștefan Rodean

PĂRINTEASCA GUVERNARE

Guvernul nostru, cu mărinimie,
Știind că limitată ni-i răbdarea,
Ne-a scos din cea mai cruntă sărăcie
Și-acum urmează pauperizarea.

Ionuț-Daniel Țucă

REALITATE SĂTEASCĂ

La țară sărăcia e cumplită,
Și bieții oameni își trăiesc amarul;
Pământu-i sterp, iar capete de vită
Au doar consilierii și primarul.

Vasile Vajoga

- Dragi părinți, am 35 de ani și am hotărât
ca de astăzi să locuiesc singur.
- Bravo, fiule! Și unde te muți?
- Eu??!

EPIGRAME PE TEME DATE

EPIGRAMA ESTE CEA MAI ONESTĂ ȘI MOTIVATĂ ATITUDINE CIVICĂ

Cu această definiție, formulată de prof. dr. Tudor Oprea, membru al Uniunii

Scriitorilor din România, voi prezenta o altă categorie de epigrame și anume: epigramele pe teme date. În prima serie a Revistei Epigrama, Virgiliu Slăvescu a inițiat asemenea concursuri tematice între epigramiști. Temele erau, fie cu caracter general, fie proverbe, fie titluri ale unor cărți apărute în librării. Dintre acestea, amintesc: „O picătură de parfum”, „Epigrama-i un strănut”, „O fată mică se închină” ș.a.

Iată câteva epigrame, din acea vreme, pe tema „**L-am mâncat pe Cincinat**”:

L-AM MÂNCAT PE CINCINAT

Se explică astfel sfada
Și întreagă răzmerița:
Cincinat lupta cu spada,
Iar Nigrim cu... furculița!

Virgiliu Slăvescu

LUI NIGRIM

Eu nu cred că l-ai mâncat
Pe poetul Cincinat
Că de-l mistuiai nițel
Luai spirit de la el!

Aurelian Păunescu

LUI CINCINAT

Să nu te superi, Cincinat,
Că un Nigrim te-a atacat;
El nu-ți clintește, orice-ar scrie,
Un fir de păr... de pe chelie!

Camil Petrescu

LUI NIGRIM, PODGOREANUL

Un lucru e adevărat,

Pe vremea când v-ați cunoscut,
Tu, se prea poate, l-ai mâncat,
Dar, lucru cert, el te-a băut.

Virgiliu Slăvescu

Se știe că teme de largă circulație, precum: prostia, femeia, bătrânețea, medicina, muzica, vinul, la munte, la mare, epigrame judiciare, epigrame despre actori și alte teme, au fost tratate în culegeri și volume de epigrame. Astfel, în revistele de umor, se alcătuiesc grupaje de epigrame pe teme, fiind, nu doar plăcute la lectură, ci și interesante.

Unele teme, cum sunt prostia sau femeia, sunt practic inepuizabile. George Zarafu, în tandem cu D.C.Mazilu au tipărit o culegere „Umor pe ogor”, iar Emil Ianuș, împreună cu Nelu Vasile, au alcătuit, recent, o „Antologie de umor rural”. După Topul caricaturistilor din 1982, în anul 1983, revista Urzica, în colaborare cu cenaclul „Cincinat Pavelescu”, a organizat Topul epigramiștilor. Amintesc doar câteva teme din acel concurs-maraton, jurizat de Rodica Tott și Mircea Trifu: „Tropa-hop”, „Demar (i)aj”, „La iarba rea”, „Așa am apucat, așa fac” etc. Aceste teme erau alternate cu teme libere.

Îmi amintesc de tema „**Singurică?** **Singurică?**” propusă de Mircea Trifu, din care redau trei epigrame:

PUTEREA OBIȘNUINȚEI

Așezându-se în pat,
Lângă scumpa-i nevestică,
Din rutină a-ntrebat:
- Singurică, singurică??

Mircea Trifu

SINGURICĂ? SINGURICĂ?

Întrebarea asta,
De impertinent,
Mi-a adus nevasta
Și-i suficient!

Ștefan Tropcea

REPLICĂ

Singurică?... Singurică?!
El atacă viguros.
Ea-i răspunde fără frică:
- Și cu tine... ce folos?

Ion Grosu

Majoritatea exemplurilor pe care le voi da, în cele ce urmează, sunt culese din Revista "Epigrama", pe teme propuse de redactorul șef Valerian Lică. În speranța că epigramele selectate vor fi „gustate”, invit „cititorii rafinați” la lectură.

Încep „reportajul” cu epigrame pe tema „Amintiri”:

DIN TOLBA CU AMINTIRI

Altădată-n România,
Scârțâia democrația;
Astăzi, mai avem un pic,
Și nu scârțâie nimic.

Alexandru Misiuga

ÎN PRAGUL IERNII

În locuința înghețată,
Te-ntrebi, nostalgic, unde-or fi
Căldura sobei de-altă dată
Și pâinea de a doua zi...

Vasile Til-Blidaru

DIN BĂTRÂNI POVESTE

Se spune că odinioară,
Cu mult în urmă, negreșit,
Trăia în nu știu care țară
Un politician cinstit.

Mircea C. Dinescu

LA TIMP

Din toate marile iubiri,
Ce le-am trăit pe lumea asta,

Nu am prea multe amintiri
Că le-a aflat la timp... nevasta!

Lucian Mănăilescu

Epigrame pe tema „Mâța blândă,
zgârie rău”

FEMEIA

Blândă, dar și fără frică,
Pusă-adesiori pe sfadă,
Scoate gheare de pisică,
Dacă riști s-o calci pe coadă!

Nicolae Nicolae

ASEMĂNARE

În vremuri de împerecheri,
Motanii, blânzi fiind din fire,
Se zgârie din răspuțeri,
Ca niște frați... pe moștenire.

C. Părăian

Epigrame pe tema „Ce e val, ca valul trece”

POLITICIANUL

Este omul schimbător,
Ba că-i rece, ba că-i caldă,
Vine valul următor
Și așa mereu o scaldă!

Gh. Constantinescu

APROPO DE GLUME

Sunt trecătoare ca o brumă,
Dispar ca valuri mici pe lac,
Doar Lenin a făcut o „glumă”
Ce a ținut aproape-un veac!

Vasile Larco

Epigrame pe tema „Vinul de la prăvălie”.

SOI DE VIN

E vinul bun de astă dată
La Prăvălia lui Nicoară!
L-a botezat cu apă plată
Și nu, ca ieri, cu apă chioară!

Ion Ruse

VINUL DE LA PRĂVĂLIE
Întrebarea e firească,
După două-trei ulcele,
Cum să nu te încălzească
Vinul ăsta... din surcele?!

Ioan Toderașcu

GUVERNANȚII VS. FMI
Cu un minim de efort
Și-un dezinteres acut,
Merg la pomul de import,
Cu un sac de împrumut.

Mihaela Kerestely

suie”

Epigrame pe tema „Cărăruie care

Spre culmi ce duc la-naltul post,
În care doar cei buni încap,
Să nu deschizi cărări la prost,
Că riști să ți se urce-n cap!

Nicolae Bunduri

ALTERNATIVĂ

La stejarul ăsta mare,
Care astăzi e doar mit,
Dacă ghindă nu mai are,
Mergi cu sacul de dormit.

George Ceaușu

Epigrame pe tema „Ferește-mă,
Doamne, de prieteni, că de dușmani mă
feresc eu!”

POVEȘTEA VIETII

Spre deal micuța cărăruie,
De la o vreme-i o povară,
Nu pentru tânărul ce-o suie,
Ci pentru moșul ce-o coboară!

Ion Ruse

GEOMETRICE

Ferește-te de-acela care,
Intrat în cercul amical,
Va urmări să se strecoare
Și în triunghiul conjugal.

Eugen Pop

REVIGORAREA TURISMULUI

Cărăruia cea tăcută,
Care suie la cabană,
Mi se pare mai bătută
De când gazda e... vădană.

Ioan Toderașcu

ECHILIBRU LA VÂRSTA A TREIA

Nu voi ajunge singur cuc
Căci, pe măsură ce trec anii,
Prietenii mi se reduc,
În schimb, mi se-nmulțesc dușmanii.

Vasile Larco

Epigrame pe tema „La pomul lău-
dat să nu te duci cu sacul”

LA POMUL LĂUDAT

Pomul lăudat, săracul,
Nu e de-actualitate;
Unde să te duci cu sacul,
Când pădurile-s tăiate?

Liviu Kaiter

Epigrame pe tema „Ce știe tot sa-
tul, nu știe bărbatul”

RĂZBUNARE

M-a înșelat nevasta,
De-o știe-ntregul sat,
Dar i-o plătesc și pe-asta:
Mă fac că n-am aflat.

Stelian Ionescu

CARANTINĂ

Pe o plajă, cât e zarea,
Fata mi-a trezit fiorul,
Ieftin m-a costat amorul,
Foarte mult... spitalizarea!

Ion Micuț

DE CE TACE „SATUL”?

Știe soțul, dar nu-i zice
Că-l înșală, arz-o focul!
Nu vrea casa să își strice,
Să nu afecteze... blocul!

Julian Bostan-Gohor

CONFESIUNE

Eu am umor (pe cinstea mea!)
 Și cea mai renumită soață,
 C-atuncea când vorbesc de ea,
 Sătenii râd... pe sub mustață.

Nicolae Bunduri

Epigrame pe tema „Amanta”

Când în viața conjugală,
 Se strecoară-ntr-un moment,
 Ori te face om cu fală,
 Ori te bagă-n faliment.

Gavril Neciu

AMANTA

Dezonorată ca o piază,
 Născând furori și-adeșea dramă,
 Ea-i elementul ce probează
 Natura noastră poligamă.

Ionuț-Daniel Țucă

Amanta e o vâlvătaie
 Ce de soție-ades te scapă,
 E o manta pe timp de ploaie,
 Cu care poți intra la apă.

Nicolae Nicolae

Să nu mă credeți o profană,
 De-o definesc cu multă vervă:
 Amanta-i roată de rezervă,
 Când căsnicia e în pană.

Ica Ungureanu

Epigrame pe tema „Nu-ți băga nasul unde nu-ți fierbe oala!”

UNUI GUVERNANT

Nu-i pasă lui de-așa proverbe...
 În situația-actuală,
 E-atent la oala care fierbe,
 Dar mai ales la ce e-n oală.

Nicolae Nicolae

Alexandru Clenciu nu prea scria epigrame pentru concursuri, dar îmi amintesc o epigramă pe tema „Unde dai și unde crapă”, spusă la un recital:

Dând cu târnăcopul, State,
 Vrând să sape azi o groapă,
 I-au crăpat nădragii-n spate...
 Unde dai și unde crapă.

Material selectat din volumul
 REPORTER ÎN REGATUL EPIGRAMEI,
 autor **Constantin Tudorache**

Aforisme

- Și proștii, și nebunii vor să schimbe lumea. Și reușesc. Când unii, când alții.
- Dumnezeu a dat toată cota de talent criticilor literari. Iar ei le-o repartizează scriitorilor.
- Sunt cărți pe care le citești parcă ai mânca pește. Mai mult scuipi.
- Multe drumuri duc spre ratare. Important este să nu-l alegi pe cel mai scurt.
- Există critici de artă care molfăie, rumegă, dar nu digeră.
- Unii au suferit de foame, boală, frig. Noi mai citim și versuri proaste.
- Nu toți scriitorii au stofă de vânători de suflete. Mulți dintre ei sunt doar gonaci.
- Maestre, condeiu! Ți dai semnale de leșin? Aruncă prosopul!

Autor: Vasile GHICA

*„Ai grijă când citești cărți pentru sănătate.
Poți muri din cauza unei greșeli de tipar.”
(Mark Twain)*

Noi să fim sănătoși!

LA CHIRURGIE

Un hoț avea dureri acute,
'Nălțând spre doctor ochii triști,
Ceru să-l opereze iute
Ca între... profesioniști.

Constanța Apostol

UNUI CHIRURG

Dumneata, în meserie,
Ești specialist de soi,
Tai întâi în carne vie...
După care ne jupoi!

Nicușor Constantinescu

EPITAF - UNUI COVIDO-SCEPTIC

Doar ideea-i mai persistă
Azi, nemaivând suport,
C-a trăit cu: nu există!
Și nu crede-acum nici mort!

Iulian Bostan-Gohor

UNUI MEDIC

A numărat, cum se cuvine,
Puținii bani băgați în plic
Și-ntrebător privi spre mine...
- Dom' doctor, nu mai am nimic!

Gheorghe Dănăilă

DOI OCTOGENARI

- Mor colegii, toți, loane,
Cheltui banii pe coroane.
- Nu mai bine-i cheltuiești?
Doar n-ai vrea să le primești?!

Dumitru Bujdoi

CERTIFICAT MEDICAL

Sănătatea-i un cuvânt
Ce-a ajuns de toată jena,
Cu spitale la pământ
Și salvarea... la Viena!

Mihai Frunză

VEȘTI DE PE LUMEA CEALALTĂ

Sub crucea grea precum o stâncă,
La braț mi-a putrezit un os,
Ficatul viermii mi-l mănâncă,
În rest, sunt bine, sănătos.

Nicolae Bunduri

LA EXTERNAREA DIN SPITAL

Sub îngrijirea dumnealor,
E drept, c-un cost destul de mare,
Mă simt acumă binișor...
Aproape ca la internare.

Petru-Ioan Gârda

PRIORITIZARE EXISTĂ

În această perioadă,
După multe diligențe,
Acceptăm să stăm la coadă,
Când e vorba de urgențe!

Gheorghe Cireap

CUM VINE NECAZUL

A fost chemat la un „consult”,
Un fapt banal, vecină dragă,
Dar l-au ținut ceva mai mult
Că-i rămăsese-n gât... o șpagă.

Gheorghe Gheorghe

PILULA ALBASTRĂ

Pentru-a fi potent, nea Sile,
După ce-a văzut un spot,
A luat vreo cinci pastile
Și s-a întărit... de tot!

Radu Ivan

OPTIMISM ÎN SALA DE OPERAȚII

Stând cu ochii spre lumină,
Cred că-i șansa vieții mele,
Căci prin moartea ce-o să vină,
Scap de alte boli mai grele!

Vasile Larco

ESTE MUSAI SĂ ASCULT!

Bătrânețea-mi dă târcoale
Și mi-a zis, la un consult,
Doctorul, s-o las mai moale,
Dar... așa e mai de mult!

Ioan Mamaische

PENSIONARUL SĂNĂTOS

Sănătatea-mi este sfântă,
Ăsta este crezul meu,
Boli destule-nving la trântă...
Cu femeile-i mai greu.

Vasile Manole

ROMÂNII, LA O MASĂ GRATIS

Tot se-nfruptă, fără piedici
Și apoi ajung la medici;
Chiar de varsă și îi doare,
Merg și data viitoare!

Doina Miclea

LA ORTOPED

Când i-au pus în gips piciorul
Și-l ducea cu căruciorul,
I-a șoptit un asistent:
- Altă dată... fii atent!

Virgil Petcu

Un chirurg, de când se știe,
Operează grijuliu:
Taie cu anestezie,
Jupuitul e pe viu.

Elis Râpeanu

SANATORIUL DE LA TECHIRGHIOI

Mai tot românu'-aci se cată,
De oase, la înalt nivel,
Că-n criza asta blestemată
Doar oasele-au rămas din el.

Ionuț-Daniel Țucă

FESTIVITATEA „ZILELE SPITALULUI DE URGENȚĂ”

Vestit, cu multe intervenții
În operații dificile,
Spitalul își serbează zile...
De le-ar avea și pacienții!

Corneliu Zeana

Festivalul Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”

Ediția a XXVII-a, 8-10 mai 2026,
Buzău

Centrul Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman” al municipiului Buzău și Cenaclul umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu - Nigrim”, programează Ediția a XXVII-a a Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”, cu logoul „Umor cu pelin de mai”, în perioada 8 -10 mai 2026.

Se organizează **Concurs Național de Epigramă** cu temele (1) „Mai că mai”, (2) „De florile mărilor” și (3) „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf).

Se trimit câte două lucrări inedite la fiecare temă, inclusiv la epitaf. Sunt exceptați de la participare epigramiștii din județul Buzău.

Lucrările vor fi expediate la adresa de e-mail: **salcutanmihai2@gmail.com**, (font Times New Roman 12, format simplu, pe o singură coloană, fără chenare, în-cadrări și alte asemenea) cu arătarea identității și a datelor de contact (domiciliu, telefon, e-mail), sau cu poșta, la adresa Sălcuțan Mihai, Buzău, str. Oituz nr. 27, CP 120002, în trei exemplare, nesemnate, cu moto și plic închis în care va fi menționată identitatea și datele de contact (domiciliu, telefon, e-mail), până cel târziu la 31.03.2026.

Sunt excluse trimerile recomandate, care nu vor fi ridicate de la poștă.

Informații suplimentare se pot obține de la Sălcuțan Mihai, tel. 0745 760015 sau e-mail **salcutanmihai2@gmail.com**.

Concursul de epigrame „Întoarse ca la Ploiești”

Ediția a XIII-a, 11-13 septembrie 2026,
Ploiești

Cu ocazia împlinirii a 45 de ani de la înființare, Clubul Umoriștilor „Ion Ionescu Quintus” din Ploiești, împreună cu Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești organizează cea de-a XIII-a ediție a concursului de epigrame „Întoarse ca la Ploiești”, în perioada 11-13 septembrie, cu următoarele teme:

1. **Petrol și gaze** - două epigrame;
2. **Curat-murdar** - două epigrame.

Cuvintele din teme trebuie să se regăsească obligatoriu în conținutul catornelor. Epigramele trebuie să fie originale, nepublicate, să nu fi fost trimise la alte concursuri, să respecte prozodia și să nu aibă conținut licențios.

Lucrările vor fi trimise numai electronic pe adresa: **epigrameploiesti@gmail.com**, în sistem motto și atașat fișierul cu același motto în care se vor găsi datele de identificare ale autorului: nume, număr de telefon, adresă, adresă e-mail, până cel târziu la **24 august 2026**.

În cadrul concursului de epigrame „Întoarce ca la Ploiești” prahovenii nu vor putea participa.

Pentru relații suplimentare, tel. 0726757475 – Florina Dinescu.

Festivalul Național de Satiră și Umor „Hohote”

Ediția a X-a, 29-31 mai 2026,
Târgu Jiu

I. Secțiunea EPIGRAMĂ:

- două epigrame la tema „**Pe cont propriu**”;
- o epigramă fără temă;
- un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului.

II. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

- Se va trimite o singură poezie epigramatică (fiecare strofă din cele patru să aibă sens individual de epigramă), în patru strofe (NICI MAI MULTE, NICI MAI PUȚINE!), la tema: „**Pe cont propriu**”;

Lucrările trebuie să fie originale, nepublicate și netrimise la alte concursuri, fără conținut licențios. Acestea vor fi trimise pe adresa de e-mail

revistahohote@gmail.com

într-un fișier Word, font Times New Roman, caracter 14, semnate cu un motto.

Datele personale, conținând același motto, vor fi trimise într-un fișier separat. Participarea nu se limitează la o singură secțiune.

III. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ:

- **Subsecțiunea adulți;**
- **Subsecțiunea elevi până la 18 ani.**

Propunem o temă cu deschidere amplă: „**Schi/drumetie/pe(cu) Păpușa; Pârtia fără sfârșit**”. (Păpușa = vârf muntos și pârtie de schi în Râncă, Gorj).

Lucrările, la toate cele trei secțiuni, vor fi trimise până la data de

11 mai 2026.

Regulamentul complet este postat pe site-ul UER.

„În vremurile bune prietenii ne cunosc. În vremurile grele noi îi cunoaștem pe ei.”

Prietenul de serviciu

(John Collins)

STAN PĂȚITUL

Nu mai fac greșeala asta,
Pe vecie am jurat,
Să îmi controlez nevasta
Când ea știe că-s plecat.

Cezarina Adamescu

FARISEUL

Gândind pios la cele sfinte,
El mă jelește-n felul său
Măcar c-o lună înainte
De-a-mi face iarăși mie rău...

Gheorghe Bâlici

CULTURĂ

Mi-a spus un tânăr foarte cult
Că Shakespeare e fumat de mult
Și că-l fumează, în prezent,
Din marii filozofi, pe Kent.

Corneliu Berbente

CRITERIU

DE APRECIERE

O poantă bună, reușită,
O recunoști, n-ai cum să riști,
Prin faptul că e folosită
Chiar de mai mulți epigramiști.

Cornelia-Livia Bejan

UNUI IPOCRIT

Cum ceilalți, din datini, se-nvață
Cu vremea schimbării la față,
La el e mai greu, să se-nvețe
Cu vremea schimbării la fețe.

Daniel Bratu

CUM MĂ PEDEPSEȘTE SOȚIA

Când vin băut și-mi fac de cap,
Pedepsele sunt foarte grele,
Eu trec sub pat, iar în dulap,
Prietenul soției mele.

Nicolae Bunduri

RĂSPUNS UNOR CALOMNIATORI

De-ar ști omul unde mâine
Îl va duce-al vieții val,
Jean Valjan doar pentr-o pâine,
Corbu pentr-un cașcaval.

George Corbu

POVESTE DE VIAȚĂ

Era sărac și mult l-am ajutat
Cu bani, mâncare, pături, haine bune...
Acum, ajuns la munte, am aflat
Că sunt cazat la el în pensiune.

Grigore Cotul

PRIETENULUI MEU

O știre m-a lovit cumplit
Și azi m-am îmbrăcat în doliu,
Un bun prieten a murit...
Răpus de propriul său orgoliu.

Mihai Cuțulencu

UNEI FETE BĂTRÂNE

Văzând-o azi frumos gătită,
Cu ochiul vânăt și umflat,
I-am zis: - Cât ești de fericită!...
În fine, ți-ai găsit bărbat!

Ion Diviza

MOTIV DE DEZILUZIE

Cât s-a trudit să pară mare,
Să se aburce sus, pe creste,
Dar el ce pare-a fi nu este
Și-i rău că nici ce e nu pare.

Nicolae Dragoș

PARADOXUL PROSTULUI

În viață, se subînțelege
Că prostu-i limitat de fel:
Atunci când nu te înțelege,
Te crede mult mai prost ca el.

Mihai Enachi

TOTUL SE PLĂTEȘTE

Colegii lui îl iau în bășcălie
Că e falit, dar cine e de vină?
Când ei îmbrățișau o meserie,
El o îmbrățișa pe o vecină.

Petru-Ioan Gârda

CONFRATELUI „GENEROS”

Îmi spui în patru versuri seci
Că îmi oferi un loc de veci;
Mai bucuros sunt să-l primesc,
Decât. mereu, să te citesc.

Mihai Haivas

UNUI VISĂTOR

Vrea ca să transpună toate
Visele-n realitate,
Însă nu prea reușește,
Că-i ia mult pân' se trezește.

Alexandru Hanganu

AMICILOR MEI

În habitatul de aici,
Și nu o spun doar de paradă,
Am o grămadă de amici,
Dar și amici făcuți.... grămadă!

Radu Ionescu-Danubiu

UN JUCĂTOR DE FOTBAL

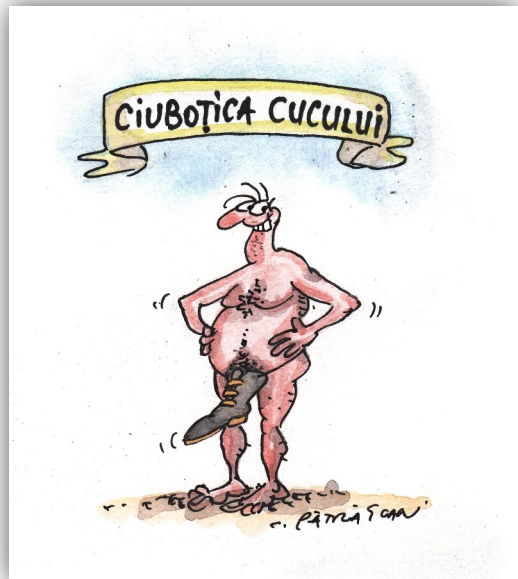
De-ar sta și-ar gândi o clipă,
Viața lui e o năpastă:
E rezervă la echipă,
E rezervă la nevastă!

Ionel Jecu

FĂȚARNICUL

Îți ia de pe rever o scamă,
Găsește, poate, și-un gunoi,
Iar când ajunge om de seamă,
O să te-mproaște cu noroi!

Vasile Larco

TIPURI NOI DE MUNCITORI

Amândoi sunt truditori,
Trag din zi și până-n noapte,
Unul, la serviciu... sfori,
Altul, cu urechea... șoapte!

Ioan Mamaische

DIN CAL, MĂGAR!

Vecinul meu cu aventuri galante,
Un sex simbol, un „armăsar” vulgar,
E plin de bani, de haine elegante,
Dar tot mai mult aduce... a măgar!

Constantin Moldovan

UITUCII

La vecina mea, Maria,
Uit, adesea, pălăria,
Tot atunci, un gură-cască
Uită-n casa mea, o bască.

Janet Nică

CA-NTRE VECINI

Din milă sinceră, creștină,
Știindu-i multele nevoi,
A-mprumutat-o pe vecină...
Și n-a mai dat-o înapoi!

Kir Papas

UN EPIGRAMIST UITUC

Cum se gândea la epigramă,
A și uitat de mărtisor,
Dar nu a fost o mare dramă,
C-a fost pe fază-un... verișor.

Luminița Săceleanu

DOUĂ CATEGORII DE PRIETENI

Am prieteni mulți - și mari, și mici -
Care nu iau lucrurile-n joacă:
Unii se prefac a-mi fi amici,
Alții nici nu știu să se prefacă!

Petronela Vali Slavu

UNUI CONFRATE

Dragul meu coleg de școală,
După cum am constatat,
Suntem în aceeași oală
Însă fierbem separat.

Constantin Tudorache

GÂNDURI DE PACE

M-aș împăca - o, slavă sorții! -
Cu toți dușmanii mei în cor
Și asta chiar pe patul morții;
Pe patul morții dumnealor...

Ionuț-Daniel Țucă

LA CONCURSURILE DE EPIGRAMĂ

Oricine-ar fi la jurizat,
De rezultat se face caz:
Când unul este premiat,
Un altul moare de necaz.

Nelu Vasile

- Cum ați reușit să răciți așa?
- Am stat trei ore pe un balcon,
îmbrăcat foarte subțire.
- Cât de subțire?
- Doar cu ceasul de la mână...

Aforisme

- Există destui bărbați inocenți care sunt siguri că pe ei nu-i înșală decât memoria.
- Lung drum mai are de străbătut adevărul până devine dreptate!
- Scriitor mărunț poate fi și acela care nu s-a ciocnit încă de un critic valoros.
- Cititorii de literatură sunt un fel de alpiniști. Se cațără fiecare până unde poate.
- Când ai două vocații, merită să ratezi una.
- Bine că nu ne-au crescut aripi. Ce ne făceam fără mâini?
- În literatură este nevoie de arhitecți. Zidari avem destui.

Autor: Vasile GHICA

**Festivalul internațional de literatură
Umoristică „Scârț-Umor”**

**Ediția a VI-a, 5-7 iunie 2026,
Iași**

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași, organizează, în perioada **05 - 07 iunie 2026***, Festivalul internațional de literatură umoristică „Scârț - Umor”, ediția a VI-a - in memoriam **Constantin Iurașcu - Tataia**

Secțiuni pentru concurs:

Secțiunea „Epigrame” - 3 (trei) epigrame

Secțiunea „Poezie umoristică” - 2 (două) texte, în vers clasic

Tema, pentru ambele secțiuni, va fi **„Îndrăgostit la vârsta a treia”**** (nu este obligatorie înscrierea cuvintelor din temă în texte).

Se vor acorda 3 (trei) premii și 3 (trei) mențiuni, pentru fiecare secțiune de literatură umoristică. Pentru fiecare dintre cele două secțiuni se va acorda câte un premiu special „Constantin Iurașcu - Tataia”.

Toate creațiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate și neparticipante la alte concursuri.

Data limită de transmitere a creațiilor este **10 mai 2026**.

Creațiile vor fi transmise prin e-mail, la adresa:

festivalscartumor@yahoo.com

Materialele, transmise în format electronic, vor fi scrise în format Times New Roman, dimensiune font 12 și vor respecta regula confidențialității, cu motto pe materialele trimise și prin atașarea de fișier cu același motto, unde se vor afla datele de identificare, adresă, nr. de telefon și un scurt CV literar.

Informațiile suplimentare vor fi furnizate la nr. de telefon:

0758760138 (Daniel Bratu);

0744117685 (Vasile Vajoga).

Note:

***Modul de desfășurare a Festivalului și valoarea materială a premiilor depinde de nivelul sponsorizărilor și de procentul de acoperire financiară a acestei activități, în perioada respectivă;**

**** „Îndrăgostit la vârsta a treia” este titlul unei epigrame de-a lui Constantin Iurașcu - Tataia:**

În viață e normal să știi
Ce spune-a rațiunii voce:
Te-aprinzi de pasiuni târzii,
Dar rareori sunt reciproce.

„ Când îmi aduc aminte îmi vine să uit totul! ”

(Pajo Kanizaj)

NU, DATORIIOR!

Să nu fac vreo datorie,
Am jurat la tribunal!
Nici la bănci, ori băcănie,
Nici în patul conjugal.

Mihai Batog-Bujeniță

COPIIILOR MEI

Cu ce a fost și am avut,
V-am ridicat și v-am crescut,
Dar foarte greu v-am educat,
Că tare mi-ați mai semănat!

Gheorghe Bâlici

CONVINGERE

Suștin o teză ce consacră
Că fiecare om normal
E criminal potențial
Când are lângă el o soacră.

Vasile Til Blidaru

ÎN JURUL UNUI DIVORȚ

Fosta, când a prins momentul,
Cu bărbatul ei cel nou,
I-a lăsat apartamentul
...cu ecou!

Iulian Bostan-Gohor

PUTEREA OBIȘNUINȚEI

În pat cu soața jucăușă,
Am dus amorul pân' la cap,
Dar auzind bătăi la ușă,
Am dat să intru în dulap.

Nicolae Bunduri

CU SOACRA LA SALON

Când își face manichiura,
Cum deloc nu-i tace gura,
Ăsta este adevărul:
Mie-mi vine să-i fac părul.

Adela Cotul

CÂND E COD, STAI ACASĂ

A vrut să vină soacră-mea la noi,
Pe vremea asta rea, de n-ai cuvinte,
Și-o vijelie-a-mpins-o înapoi...
Acum e cu picioarele 'nainte!

Grigore Cotul

SUPRALICITARE

Nevasta a muncit destul
Să fie soțul ei sătul,
Dar a făcut mai mult de-atât:
Sătul să fie până-n gât!

Ion Diviza

DISTRAȚIE TRECĂTOARE

Bunicu-mi povestește
Ce tristă e urgia:
La soț îmbătrânește
Întâi și-ntâi... soția!

Marian Dobreanu

PARFUM COMPLICE

M-am întrebat de-atâtea ori
De ce-mi aduce soțul flori
Și am găsit vicleanul rost:
Să nu-l miros pe unde-a fost.

Alexandra Dogaru

CONSECINȚE

Încondeiat ești pe vecie
Și coarne o să ai cât țapul,
De-ai să adormi lângă soție
În seara când... n-o doare capul!

Liviu Gogu

O SOȚIE ÎN RESTRIȘTE

Cum, de-o vreme-n dormitor
Am cu somnul mari probleme,
Schimb bărbat sforăitor
Chiar c-un altul ce... doar geme!

Mihai Haivas

PRECAUȚIE CONJUGALĂ

Bărbatul ei fiind extrem de dur,
În zori de zi o bate-anticipat,
Chiar dacă nu-i găsește vreun cusur,
Dar seara-i obosit și turmentat.

Vasile Larco

SURPRIZĂ CONJUGALĂ

Informat că va fi tată,
Este, practic, devastat,
Că e pentru prima dată,
Iar... nevasta n-a aflat!

Ioan Mamaische

EXCEPȚIE

Nu-i un secret! Îmi pare bine
Când vine soacra pe la mine,
Că simt o mare ușurare
Că scap să spăl, să fac mâncare.

Ion Micuț

MĂRTURISIRE DIPLOMATICĂ

Cu drag de viață și de lume,
Eu am amante-n sat cu carul,
Dar n-aș putea să dau și nume,
Căci e de față și primarul.

Janet Nică

DILEMĂ

Mă-ntreb al cui o fi păcatul
Descoperit acum, (mai nou!),
Că a-nșelat-o iar bărbatul
Colegei sale de birou!?!...

Maximilian Opaț

OM SĂRAC

Iarnă grea cum nu-i măsură,
Frig în casă - ca afară;
El, cum n-avea lemne-n șură,
Se-ncălzea... c-o verișoară.

Vasile Panfile

POTRIVIRE DE CARACTER

Pe loc s-au înțeles și iată
Că sunt sub pătură-mpreună,
Căci el e om... dintr-o bucată,
Iar ea e... bucată bună.

Cornel-Ștefan Rodean

ÎNDOIELI

A-ntârziat nevasta mea
La o vecină, la cafea;
Aș vrea s-o cred, dar mi-e cam greu,
Că la vecina am fost eu!

Florin Rotaru

PROTECȚIE SOCIALĂ

Nevasta-mea îmi zise-ncetișor:
- Închide ușa de la dormitor!
Iar soacră-mea - ce nu aude bine:
- De ce s-o-nucie? Nu sunteți cu mine?

Mihai Teognoste

SFATUL BUNICULUI

Cu ochi de duiosie plini,
Zicea tataia către mine:
„Să stai departe de vecini!”
(N-a spus nimica de vecine...)

Ionuț-Daniel Țucă

- De la spital vă sunăm. Soția dvs este în stare critică.
- Așa-i de când o știu. Ce naiba mai are de criticat?

S-A ÎNTORS
LUMEA
CU FUNDUL
ÎN SUS!

69

c. PĂRĂȘCAN

Replici în familie

MOTIVAȚIE

Vorbind de unul singur m-ai văzut,
Dar mă justific printr-un argument:
Mai simt și eu nevoia să discut,
Din când în când, c-un om inteligent!

Vasile Vajoga

DEZVĂLUIRE

Îl știu pe dumnealui, e om tenace,
A discutat cu sine-n mod constant,
Dar a cedat de la o vreme-ncoace
Că n-a aflat nimic interesant!

Daria Dumescu

Aforisme

- Învață să pierzi! Altfel ești pierdut!
- Bețivul cade singur. Prostul trebuie ajutat.
- Greșim când noi, când drumul.
- Nu cred că toate păsările cântă. Unele, probabil, ne înjură.
- Împădurește un munte și apoi obrăznicește-te să scrii o carte!

Autor: Vasile GHICA

PROZODIA EPIGRAMEI RITMUL ȘI RIMA

Prin **prozodie** se înțelege gruparea cuvintelor, mai exact a silabelor acestora, prin accentuarea lor regulată în conformitate cu accentul firesc din vorbire, realizându-se unități metrice egale, numite *picioare prozodice*. Ritmul este elementul principal al prozodiei versului. Unitatea metrică pornește de la silabă, deci ritmul, bazat pe accentul firesc al cuvintelor, este dat de succesiunea regulată a silabelor accentuate cu cele neaccentuate. În poeziile cu formă fixă, precum **sonetul** și **rondelul**, dar și în epigramă care, spre deosebire de celelalte, se bucură de libertatea succesiunii rimelor, respectarea ritmului constituie condiția *sine qua non* a statutului lor.

Necesitatea reluării aspectelor prozodice privind epigrama este dictată de starea actuală a epigramei: s-au înmulțit, alături de „neobosiții începători” (cum era numit un epigramist în matusalemica revistă VESELIA), autorii dornici de notorietate rapidă. Pentru că toleranța, lipsa de măsură, îngăduința față de delăsări, de abateri față de regulile prestabilite au cuprins și domeniul epigramei, devenind, pentru unii, „improviatații de banchet” (**G. Călinescu**). Paradoxul constă în faptul că însuși statutul ei a dus la înflorirea fără precedent a improvițiilor („fără norme și uneori fără noimă”): scurtimea (de regulă, catren), viteza cu care este receptată pentru poanta ei, tiparul prestabilit, cu îngrădirea libertății care i-a dus pe unii autori să creadă că sunt lipsiți de inițiativă, rezultând, de aici, exact opusul îngrădirii – „posibilitatea ca superficialitatea să pară onorabilă și mediocritatea demnă, o poartă deschisă talentelor precare, grăbite să se repeadă în ea” (**C.D. Zeletin**, referindu-se la sonet). Or, epigrama nu este un „spasm spiritual”. La îndemnul *polissez-le sans cesse et le repolissez* (Șlefuiți-l /versul/ fără încetare și reșlefuiți-l) al lui **Boileau, Nicomah** se întreabă:

„Cum se poate împăca spontaneitatea de fulger a poantei cu migăloasa șlefuire a versului?” Și tot el răspunde: „Trebuie să înțelegem că secunda de har a inspirației trebuie neapărat continuată cu o migăloasă șlefuire făcută de mâna providențială a artistului”.

Eminescu spune: „Cuvintele nu-mi vin de la sine, sunt nevoit să le siluiesc în lăcașul lor tăinuit”, iar **Caragiale** „a făcut din travaliul artistic altarul întregii sale vieți” (**Ștefan Iureș**, *Amatorul de sâmburi*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1983, p. 107). Citatele de acest fel ar putea continua, dar credem că nu mai sunt necesare: oricine poate să înțeleagă că **abordarea epigramei incumbă nu numai responsabilitate, ci și demnitate de creator**. Ea a dăinuit de-a lungul secolelor, tocmai păstrându-și statutul și tiparul, înnoindu-se în idei, atitudini, ascuțirea ingeniozității.

Prima dintre cerințele celui care se simte dotat cu talent de epigramist este priceperea versificației, capacitatea de a construi catrene conform prozodiei clasice. Cele mai frecvente ritmuri din epigramă sunt cele **bisilabice** (*troheul* cu accentul pe prima silabă și *iambul* cu accentul pe a doua silabă), mai rar cele **trisilabice** (*dactilul*, *amfibrahul*, *anapestul*). În paranteză fie spus, **amfibrahul** (cu accentul pe silaba din mijloc) e mai lent, silabele se leagă, parcă, pe melodie, curgerea ideii e mai înceată și rar se potrivește cu vioiciunea epigramei. **Troheul**, caracteristic poeziei populare și poeziei pentru copii („**Doi-** nă, **doi-** nă, **cân-**tec **dul-**ce...”, „**Că-**țe-**luș** cu **pă-**rul **creț...**”), corespunde pasului de marș, cu „apăsare” pe pasul de pornire: *stâng-drept, stâng-drept*:

*Doc-to-rul i-a spus o-da-tă
Să nu bea prea mult li-chid;
El l-a as-cul-tat în-da-tă
Și, de-a-tun-cea, bea so-lid.*

În acest exemplu, versurile cu rimă feminină (bisilabică) au 8 silabe, cele cu rimă masculină (monosilabică), terminate în ritm **trohaic** incomplet, au 7 silabe. În cazul ritmului **iambic**, imaginați-vă un pas neobișnuit de marș în care se apasă mai tare pe dreptul: **tic-tac, tic-tac**. Versurile iambice de 4 picioare prozodice au cel puțin 8 silabe (în rimă masculină), dar și în 9 silabe (cu rimă feminină), ultimul picior prozodic având, de fapt, ritmamfibrah:

*De nu mi-ai fi a-tât de dra-gă, (rimă feminină)
Ți-aș spu-ne că-ți lip-seș-te-o doa-gă,
Dar cum eu te iu-besc ne-spus, (rimă masculină)
Sus-țin că ai o doa-gă-n plus!*

Cum epigrama, ca și sonetul, se construiește precum o casă, de jos în sus, *se pornește de la poanta* care-i vine în cap autorului; el construiește versurile „de deasupra”, învâluind-o cu ingeniozitate într-un preambul care s-o motiveze, s-o prindă în demonstrația de idei cu „schimbarea de macaz”, ca pe o bijuterie prinsă cu ace de păr (parafrazându-l pe **Bernard Shaw**). Dacă versul care conține poanta are ritm trohaic (sau iambic), și celelalte versuri vor fi potrivite pe același ritm. Potrivirea se poate face cu meșteșug: **doc-to-rul** (trohaic) poate fi schimbat în *un doc-tor* (iambic). **Un lucru foarte important este să învățăm să scandăm ritmul versurilor.**

Să scandăm, pronunțând mai apăsat sau cu o voce mai înaltă silaba accentuată. Și, dacă accentul prozodic coincide cu accentul firesc al cuvintelor, versul este reușit. E bine să reamintim că, în cuvintele mai lungi, accentul principal este anticipat de accente secundare, aranjate din două în două silabe (**im-pre-si-o-NA-bil**). Înțelegem, din cele de mai sus, că, în troheu și în iamb, nu pot sta alături două silabe accentuate (un *co-vOr rO-șu*) și nici două silabe neaccentuate... Numai lucrând pe text, rotind cuvintele, schimbându-le numărul, articolul, genul, timpul – după caz –, inversându-le, înlocuindu-le cu sinonime mai lungi sau mai scurte, autorul va scoate versul la lumină. Și nu e de mirare ca, tot rotind și cizelând materialul lexical, să apară o idee nouă, mai pregnantă, care să servească maieuticii poantei.

O silabă în plus sau în minus poate să deregleze ritmul, compromițând întregul catren. Pentru reducerea numărului de silabe, de mare ajutor este pronunțarea legată a unor cuvinte, în lanț de câte două, chiar trei sau patru (se-nălțară-n slăvi, c-un, dup-o, fără -alergătură etc.). Pentru a reduce o silabă, unii autori comit **sinereze** (pronunță împreună vocalele care sunt în hiat, deci care se pronunță separat): *pen-sio-nar, so-cie-ta-te, vis-tie-ri-e, pian, fiind-că* etc. Pentru a câștiga o silabă, unii recurg la **diereze** (opusul **sinerezei!**). Pronunță separat două vocale care, normal, se pronunță împreună, în diftong): *vi-a-ța, tro-tu-a-rul, Ca-ra-gi-a-le*. Alți autori păstrează, în mod artificial, deci contrar vorbirii firești, legate, pronumele cu î protetic, ca și cum ar fi în poziție independentă: îmi, îți, își, îl. Deci, sunt nefirești în curgerea limbii române, mai ales că epigrama are o notă de oralitate, alăturări ca: *să îl (să-l), să îi (să-i), nu își (nu-și)* etc.

Pentru câștigarea unei silabe, se poate schimba forma gramaticală sau se poate recurge la un cuvânt monosilabic. Se poate introduce, de asemenea, un alt cuvânt monosilabic: *cam, chiar, prea, mult, iar, deci, azi, ieri, net, bun, nou* etc. N-ar fi rău ca fiecare autor să-și facă o *listă de cuvinte monosilabice*, pe categorii gramaticale. Poate e mai greu, dar nu imposibil, să reduci o silabă și, de multe ori, pentru acea silabă în plus la începutul versu-

lui, trebuie să schimbi ritmul întregului catren.

Pentru că, să nu uităm, toate versurile catrenului au același ritm – fie trohaic, fie iambic – aceste ritmuri nu pot alterna, cu motivația că au aceeași rimă. Vom lua ca exemplu următorul catren, care n-are pretenții de epigramă:

*Când noul an a poposit, (iamb)
Ne-a adus și o surpriză, (troheu)
Că, iată, vremea a sosit (iamb)
Să ieșim și noi din criză. (troheu)*

Într-un asemenea caz, ca să reparăm versurile, ori adoptăm ritmul iambic adăugând o silabă neaccentuată la începutul versurilor 2 și 4, ori pe cel trohaic, reducând o silabă la versurile 1 și 3:

*Când noul an a poposit,
Ne-aduse-n țară o surpriză
Că, iată, vremea a sosit
Să mai ieșim și noi din criză.
(ca astăzi să ieșim din criză)
Noul an a poposit
Și ne-aduse o surpriză:
Iată, vremea a venit
Să ieșim și noi din criză.*

Uneori, pentru completarea versului, dar și pentru rimă, se recurge la cuvinte de umplutură („de serviciu”), care se simt de departe lipite: *firește, evident, de bună seamă, bine-nțeles, la o adică sau la o-adică* (nu: *la adică*), *zău* etc.

Să nu uităm că trebuie respectate accentele din cuvintele- instrumente gramaticale, bisilabice sau trisilabice, articole etc., precum *dU-pă* (nu *du-pĂ*), *fĂ-ră* (nu *fă-rĂ*), *pEn-tru*, *dIn-tre*, *prIn- tre*, *dIn-tr-o*, *dIn-tr-un*, *cĂ-tre*, *prIn-tr-o*, *fi-Ind-că* etc.

Alt lucru important, care merită semnalat, este necesitatea accentuării **cuvântului „principal”** (nucleul) în cazul grupurilor bimembre, formate din monosilabice (grupuri nominale, verbale, adverbiale ș.a.): *am fost, m-am dus, îl văd, e bun, pe loc, la loc, pe jos, în sus, te văd, de când, un sac, cel mic, cu cât* etc.

Accentuarea elementului secundar, în asemenea grupuri, mai ales la începutul catrenului, deranjează armonia întregului catren. Se recomandă, de asemenea, să se accentueze negația **nu (n-)** care marchează sensul mesajului. Ca dovadă că negația atrage accentul este faptul că afirmativul *avem* poate deveni **n-avem (N-avem oști...)**.

Înțelegem că limba română e generoasă și oferă multiple posibilități de realizare a unui ritm corect în catren. Există și cuvinte care, literar sau în limbajul uzual, acceptă variația de accent: *Aripă* și *arIpă*, *Intim* și *intIm*, *profEsor* și *profesOr* etc. *A lua* a ajuns să fie pronunțat și monosilabic (*am lu-at* și *am luat...*), ceea ce nu se recomandă.

Există și alte aspecte privind ritmul catrenului, care pot fi discutate, mai ales că sunt strâns legate de celelalte caracteristici prozodice, dar spațiul unui capitol nu ne permite o dezbateră mai largă. Să nu uităm esențialul: ritmul corect este una dintre condițiile **sine qua non** ale epigramei și particularitatea care definește un catren (epigramatic sau nu). Ne-am permis să facem și unele sugestii, în convingerea că orice epigramist – mare sau începător – poate învăța sau poate să-și perfecționeze condeiul.

(va urma)

Din volumul EPIGRAMA – EMBLEMĂ A UMORULUI ROMÂNESC

Autor **prof. dr. Elis RÂPEANU**

„Cine se aseamănă se adună.”

(proverb românesc)

A-REALUL MIORITIC

AGRICULTOR ARDELEAN

Eu sunt om oblu, liniștit,
Cum sunt țăranii din Ardeal;
Aș semăna, dar n-am găsit
Sămânță bună de... scandal.

Aurel Chira

PĂMÂNTUL

Suportă resemnat și cu-ntristare
Microbi și viermi, epidemii, licheni,
Furtuni, dezastre, arme, poluare...
Suportă chiar și politicieni.

Marius Coge

MIȘCAREA DE REVOLUȚIE

Doar într-un singur sens, firesc,
Se-nvârte globul pământesc,
De-aceea, foarte greu, la noi,
Se dă pământul... înapoi.

Gheorghe Dănăilă

ÎN ȚARA LUI MITICĂ

Muncești cu jertfă și mult spor
Sau mergi la bere cu amicii,
În țara plină de umor
Mereu îți stau în față... micii!

Ion Diviza

MODELUL TRUMP

De-o vreme, nu îmi mai permit
Un plin la vechea mea mașină
Și, prin urmare, m-am gândit
S-atac o pompă de benzină.

Petru-Ioan Gârda

AȘA MÂNDRIE!

Aștept în spate ospătarul care
Îmi va aduce resturi de mâncare,
Apoi, la toți, m-arăt exuberant:
Mănânc și eu... la un restaurant.

Gheorghe Gheorghe

INVENȚIE

Îmi plac doar drumurile drepte,
Precum și vorbele-nțelepte,
Drumarii însă, filantropi,
Au brevetat și-un drum cu gropi.

Ștefan Ghioc

Primăvară europeană

Lunca-i plină de verdeață,
Pomul iar a înflorit,
Însă sufletul ne-ngheață
Când privim spre Răsărit.

Mirela Grigore

SCUMPIREA LAPTELUI

Vaca noastră milenară
Are comportări ciudate:
E păscută, azi, în țară,
Mulsă în... străinătate!

Radu Ionescu-Danubiu

ALIMENTAȚIA LA ROMÂNI

O greșeală-alimentară
La români e voluntară
Și-i făcută cu temei:
Se mănâncă între ei!

Rodica Jeican

CELOR CARE NE CRITICĂ

Degeaba faceți tărași,
Că nu-i opinia corectă:
Or fi nereguli pe la noi,
Dar sărăcia e perfectă.

Vasile Larco

ROMÂNII

De-am ajunge centenari,
Doar așa vom reuși
Să plătim, în linii mari,
Datoriile la zi.

Vasile Manole

SUPER-INVIDIE

Când fură unii de la stat,
Mă simt extrem de supărat
Și-atunci mă-ntreb cu indignare:
- Dar eu de ce nu sunt în stare?!

Ion Micuț

EMOȚII DE PRIMĂVARĂ

În zăvoi e iarăși soare,
Berzele se-ntorc la noi,
Frica unora e mare:
Dacă-s drone de război!?

Gavril Moisa

CURIOZITATE

Cum viața curge în pustiu
Și risipit mi-e-ntregul neam,
Măcar o zi primar să fiu,
Să știu și eu ce rude am!

Janet Nică

PROVERBIALĂ

Azi știm că lenea n-are leac;
A fost cucoană veac de veac
Și, fără trudă, -i este bine...
E rău de cel ce-o întreține!

Cătălina Orșivschi

EPIGRAMĂ CU ANAGRAMĂ

Limba noastră-i vast tezaur,
Sugerând o legătură:
Prin anagramare „AUR“
Poate deveni chiar „URĂ“.

Nicolae Peiu

A VENIT PRIMĂVARA

Bate vând de primăvară,
S-a topit zăpada toată,
Iarba-ncepe să răsară
Dintr-o groapă asfaltată.

Stelică Romaniuc

SOLUȚIA ULTIMĂ

De-alegem munca drept deviză
Și-adăugăm ambiția,
În doi-trei ani ieșim din criză
Și reluăm tranziția.

Ionuț-Daniel Țucă

Azi dimineață spuneau la știri că cei care pornesc la drum trebuie să fie echipați cu lopată pentru zăpadă, lanțuri antiderapante, lichid pentru parbriz... eventual cu roată de rezervă. Să fi văzut ce ciudat se uita lumea la mine în autobuz...

Definiții epigramatice

EPIGRAMA

Epigrama e o tută
Care, cu răceală calmă,
În trei rânduri te sărută
Și-n final îți arde-o palmă.

Florian Abel

IMPERIUL

Un uriaș, mereu la pândă,
Ce se gândește, când e-nfrânt,
Să-și lingă rana sângerândă
C-o nouă limbă de... pământ!

Vasile Til Blidaru

CENUȘĂREASA

Nu sunt simple aparențe,
E-adevăr universal:
Epigrama umblă-n zdrențe,
Oda, în costum de bal.

George Corbu

FINANCIARĂ

Chiar de soarta te răsfăță,
Banul este doar hârtia
Pentru care mulți, în viață,
Își vor pierde omenia.

Adela Cotul

ORT

Când ești spre apus,
Preotul ți-a stors
Taxa pentru dus,
Nicidecum de-ntors.

Grigore Cotul

ARBITRUL

În contextul actual
Este individul care,
În stil dictatorial,
Ia decizii arbitrare!

Mihai Enachi

IMPOTENȚA

E-a viciilor plată
Și-a sorții lovitură,
Ce, din păcate, -i dată
Vicleană... „sub centură”.

Mihai Haivas

ZVONUL

E-o știre soră cu minciuna,
Ce zboară cât ai zice „pește”
Și care mai întotdeauna
În practică se-adeverește.

Vasile Larco

CALUL, DEFINIȚIE

E-o frumoasă arătare
Și, cum bine-am înțeles,
Nobil animal pe care
Și vecina-l sare-ades.

Janet Nică

ECHINOCTIU

Egalitate,
Dar în zadar
Căci, din păcate,
E-atât de rar.

Dan Norea

NASUL

Organ de simț ce este folosit
De toți acei de „sus” la mirosit
Afaceri grase, iar ades pe noi
De el ne duc și-n nas ne râd apoi.

Cătălina Orșivschi

EPIGRAMA

În patru rânduri e-așezată,
Cum e pe patru roți trăsura,
Din care, trei se-nvârt de-a dura,
Iar ultima e cam pătrată.

Vasile Panfile

EPIGRAMA, STRĂNUT LITERAR?

În formatu-i liliput
 Și în marșiala-i joacă,
 Poate fi stilat „strănut”,
 Poate fi și-o tuse seacă.

Kir Papas

PROSTIA

Maladia ce de-o vreme
 O-ntâlnești când nu te-aștepți,
 Generând ades probleme
 Celor ce se cred deștepți!

Virgil Petcu

TIMPUL

N-am să-l definesc cu ură,
 Însă, rece și concret:
 E un fel de corcitură
 De dorință și regret.

Mircea Rădulescu

OPORTUNISTUL

În viață n-are timp de halte;
 S-a folosit de scurtături
 Și-a tot urcat pe culmi înalte
 În urma unor săpături.

Ion Ruse

AVARUL

Un avar se dovedește
 O ființă nefirească,
 Ce de toate se lipsește
 Ca... nimic să nu-i lipsească.

Virgil Scărlătescu

FEMEIA

O iartă Domnul, de greșește,
 C-așa dintru-nceput i-e datul;
 Femeia, sincer când iubește,
 Sfințește până și păcatul!

Vasile Tacu

FEMEIA

E cartea ce ne-am tot dorit-o,
 Din vremea când eram băieți;
 Din scoarță-n scoarță am citit-o
 Și tot suntem analfabeți!

Constantin Tone

EPIGRAMISTUL

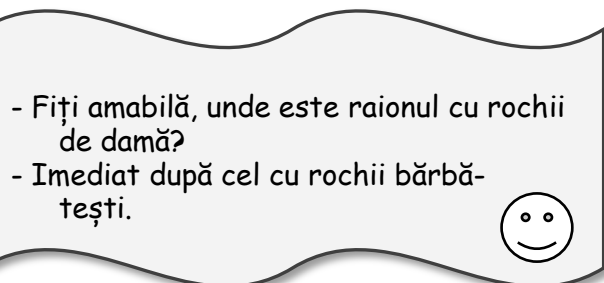
Epigramistu-ascunde un poet,
 Cu pana – de natură hărăzită –
 Cum se ascunde câte-un menuet
 Într-o ciuleandă bine îndrăcită!

Dorel Vidrașcu

GRIPA

Ne transformarăm fără vină
 Abandonând străvechi canoane:
 E aviară? E porcină?
 Nici boli nu mai avem umane!

Corneliu Zeana

EPIGREBUS (7)

(careu apărut în revista **REBUS IDEAL**)

ORIZONTAL:

1) Călătorind prin galaxie,
Pe unde n-au pătruns nici magii,
Revine totuși la soție,
Când i se termină... posmagii. **(I.D.)**

2) Negustor (când face bani),
Specie romantică,
Ne-a vândut, de-un car de ani,
Numai marfă... Antică. **(I.D.)**

– De când lumea și potopul,
Este visul, este scopul
Unui câine-nfometat,
Senator sau deputat... **(Șt.C.)**

3) Bucățile de piele moartă,
Marcate-n basme, la postfață,
Poveri pe care-ades le poartă
Doar cei ce-s înșelați în viață. **(V.V.)**

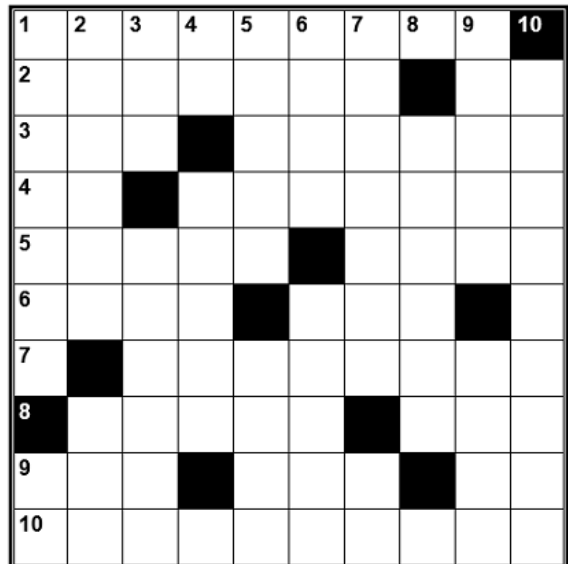
– Când e abil și erudit,
Adesea iese-nvingător,
Iar, de-i un as desăvârșit,
Se-mparte c-un judecător. **(I.D.)**

4) Cu hibe la suspensie,
Sfârșesc un dans... zicând bonsoar!
Fac media la pensie...
Întins pe spate-n balansoar! **(Șt.C.)**

– Fiare bune de vânat,
Prinse într-al morții joc;
Cocoșate stau sub pat
Și apoi le pui pe... foc. **(N.B.)**

5) De-a fost obiceiul cândva,
Acum e ocazie rară
Să vezi, împreună, așa
Perechi de bărbați pe la țară. **(G.P.I.)**

– Adună ne-ncetat, cu caru',
Căci strânsul e a lui plăcere,
Cum Hagi și cum Cămătaru
Strângeau, cândva, la... jambiere. **(G.P.I.)**

6) Sunt sculptori clasici, în esență,
Muncind tenace fiecare,
Dar cred c-ar fi o imprudență
Să dați averi pe vreo lucrare. **(G.P.I.)**

– Aceștia nu cresc alandala -
Puteți verifica și-n dex -
Dar li se ține socoteala,
Firesc, în funcție de sex. **(G.P.I.)**

7) E urmărită peste tot,
Ar vrea s-o prindă chiar și şuții,
Dar o găsesc, fiindcă pot,
Când cumpără ceva, avuții. **(G.P.I.)**

8) Mascat ce-avea un loc de muncă
Să execute o poruncă,
Pe care să nu-l rogi o dată
Să-ți facă nodul la cravată. **(S.R.)**

– Definit de dragul glumii:
Personaj puțin abstract
Care-i pus în văzul lumii
Să susțină câte-un act. **(S.R.)**

9) O frumusețe la-nălțime
Ce e adesea trecătoare
Sau altfel spus, e o lungime
Ce se măsoară-n tre picioare. **(S.R.)**

– La orșice manifestare
Când se clamează stat de drept,
O strigă unii-n piața mare,
Iar alții o păstrează-n piept. **(S.R.)**

- Caractere de tipar
(Practică empirică),
Definite foarte clar:
Scrieri mari... din lirică! **(Șt.C.)**

10) Poeții au făcut demersuri
Să-l vadă, -n fine, -ostracizat,
Că-n toată viața-i de ratat,
N-a scris mai mult de patru versuri. **(V.V.)**

VERTICAL:

1) E-„ntreținută” (vorba vine)
Ce, zi de zi, ne întreține,
Chiar dacă dânsa crede-n cruce,
La slujbă sigur nu se duce. **(V.V.)**

- Când ești prins cu buchiseala,
După tot efortul,
Ca să-ți iasă socoteala,
Ăsta dă... raportul. **(Șt.C.)**

2) O întâlnești, de ai noroc,
Nu te înșală, altruistă,
Deși eu nu bag mâna-n foc,
Legenda spune că există. **(F.R.)**

- Se spune că ar fi cam bai
Când pălăria e prea mare,
Iar de se-ntâmplă să nu-l ai
Necazul cade pe picioare. **(F.R.)**

3) E acțiunea de a paște
Pe pajiștea înțelepciunii,
Un verb ce-nseamnă a cunoaște,
O grea povară pentru unii... **(F.R.)**

- Deși ei nu luptau cu barda,
Erau temuți de obicei
Că întindeau în luptă coarda
(Iar Marcu-i unul dintre ei). **(F.R.)**

4) Ca să o scoți la căpătâi
Cu partitura la fanfară,
Tu pune punct la treapta-ntâi
În evoluția pe scară... **(Șt.C.)**

- E ciurul fotbalistic, care
Alege - că-s metehne vechi -
Pe cei ce mișcă din picioare
Sau... care mișcă din urechi. **(V.V.)**

5) Porții mari de varză acră
Căpătate de la soacră,

Pomenite într-o doară
Și servite cu... papară. **(Șt.C.)**

- E-un arbust cu foi mărunte
Care în cununi tresaltă,
Dar, când ți se pune-n frunte,
Urci pe treapta cea înaltă. **(N.B.)**

6) Pe-al vieții val, duios, domol,
E o construcție divină,
Ce stă sub turnul de control
Și toată lumea se închină. **(N.B.)**

- Pe drumuri total încâlcite,
E-un mod ce apare ca-n vis,
De-a spune doar lucruri trăznite
Și-a trece pe sens interzis. **(N.B.)**

7) În lumea marilor potențe
Ce deseori ne joacă feste,
E-un tip al falselor valențe
Ce crede-a fi... și nu prea este. **(N.B.)**

- Intervalul estimat
Când, scăpând de-a vremii piază,
Iei - la timp - un comprimat...
Înainte de amiază! **(Șt.C.)**

8) E scump și ți-l permiți cam rar,
Dar dacă vei gusta, firește,
Dezamăgit, vei spune clar
Că are, totuși, gust de pește. **(G.C.)**

9) Să-i mai ierte din păcate
(că era mai slab de fire),
A promis că o va bate,
Zi de zi... la mănăstire. **(G.C.)**

- Lung, subțire,
Înnădit -
E din fire...
Cam sucit **(G.C.)**

10) Când ai constatat
Urmele „curate”,
Știi că e furat,
Cu... abilitate. **(G.C.)**

Dezlegarea careului EPIGREBUS nr. 6, apărut în revista
EPIGRAMA nr. 114: ALPINIST, M, M, ACAR, USA, NAS, PICTOR,
IB, LISA, AT, SITE, ITARI, TAINA, ALES, I, MENIRI, O, EPISOD, ASA,
RID, SERTAR, EXACTITATE.

Încrușare: Ștefan CIOCIANU
Definiții: Nicolae BUNDURI, Ștefan CIOCIANU,
Grigore COTUL, Ion DIVIZA, Petru-Ioan GÂRDA, Ștelică
ROMANIUC, Florin ROTARU, Viorel VRÂNCEANU.

Dezlegarea careului EPIGREBUS nr. 7, apărut în
revista EPIGRAMA nr. 115: COSMONAUT, ANTICAR, OS,
SEI, AVOCAT, NS, TRAGACE, ITARI, AVAR, CARL, ANI, P, A,
CALITATE, CALAU, ROL, PAS, URA, RI, EPIGRAMIST.

En garde!

*„Darul conversației constă mai puțin în a dovedi
mult spirit, decât în a recunoaște spiritul altora.”*

(La Bruyere)

Dueluri și replici

AZI, DESPRE BUNDURI?

Smerită soacra, scurt și grav,
Tirada iar o să-și înceapă,
Că are-un ginere grozav
Ce-ar merita să bea doar apă...

Ion Diviza

NU POȚI FI CHIAR ATÂT DE CRUD CU EL

Să-i dai lui Nae cianură
Sau verde de Paris - și scapă,
Să-i tragi un glonț direct în gură,
Dar nu să-l otrăvești cu apă!

Petru-Ioan Gârda

P.I. GÂRDA M-A OMORÂT

Nu apa rea m-a omorât,
Ci înecat - făcut covrig,
Atuncea când mi-a stat în gât,
O epigramă de-a lui PIG.

Nicolae Bunduri

EU L-AȘ LĂSA FĂRĂ MUZĂ PE ACEST INDIVID!

De Nae, care-ți face-amară
O viață și-ți gătește lacra
De vrei să scapi, fă-i vânt pe scară,
Sau, mai ușor, împușcă-i soacra!

Petru-Ioan Gârda

La sfatul tău, împușcă-i soacra,
Eu m-am gândit de-a lungul vremii,
Dar dacă ea înfundă lacra,
Rămâne Nae fără premii...

Ion Diviza

LUI PIG CARE VREA

SĂ ÎMI ÎMPUȘTE SOACRA

Cum umorul tu îl guști,
Nu vreau să îți dau ripostă,
Soacra poți să mi-o împuști,
Dar să-mi zici si cât mă costă!

Nicolae Bunduri

Lui Petru-Ioan Gârda - un... fost mare epigramist!

Are epigrame - vrafuri,
Scrie poezii, romanețe
Și... autoepitafuri
Care chiar ne dau speranțe!

Constantin Moldovan

Lui Nelu Moldovan, care apreciază arta mea în a scrie (auto)epitafuri...

Eu știu că moartea-ți dă fiori,
Că-n urma ei se-alege praful,
Dar n-ar fi minunat să mori,
Să-ți scrie Gârda epitaful?

Petru-Ioan Gârda

Bătrânul Gârda...

A creat, cu mult efort,
I-am luat autograful,
Dar acum e-aproape mort...
Cum să-mi scrie epitaful?!

Constantin Moldovan

Prieten adevărat

Mi-e viața, astăzi, un supliciu,
Dar sper să mai trăiesc un pic,

Spre-a face-un ultim sacrificiu:
Să-ți fiu alături... lângă dric.

Petru-Ioan Gârda

Atunci, iubitul meu amic,
Vei fi țărână - pături, pături,
Iar eu voi lăcrima un pic;
Oricum, mereu ai fost... pe-alături! –

Constantin Moldovan

Să respectăm tradiția!

Îți sunt alături, an de an,
Și-alătura de cei ce sapă
Voi arunca un bolovan
Pe copârșeul tău din groapă.

Petru-Ioan Gârda

Ia aminte!

(apropro de TRADIȚIE!)...

PreaGârdisimă-arătare,
Vreau să fii precum Gerula,
Bravul dac... Și - drept urmare –
Te invit să-mi porți căciula! –

Constantin Moldovan

Căciula-i artefact, firește,
Și eu ți-o port, la o adică,
Dar nu prea mi se potriveste:
Am auzit că-i foarte... mică.

Petru-Ioan Gârda

Păi, cum am stabilit rămâne,
Iar eu - că-ncep să mă-nfierbânt –
Mă voi opri, aici, bătrâne,
Lăsându-ți... ultimul cuvânt! –

Constantin Moldovan

Chiar mai multe

Gata, am luat aminte,
Și-ți voi spune, n-am ce face,
Înțeleptele cuvinte
„Odihnește-te în pace!” –

Petru-Ioan Gârda

Mi-aș dori să te mai cert,
Dar aud c-or să te-ngroape
Și n-am cum să nu te iert:
„Fie-ți îngerii aproape!”

Constantin Moldovan

**DACĂ VOI NU MĂ ȘTIȚI,
EU MĂ ȘTIU**

Să afle-ntreaga națiune
Talentu-mi mare, colosal,
Voi consacra o noțiune:
Acea de-automadrigal.

Petru-Ioan Gârda

ÎNCĂ O NOȚIUNE NOUĂ

Când la recital declamă,
Azi atinge-un nou nivel,
Cel de-autoepigramă:
Râde-adică numai el.

Dan Norea

NE QUID NIMIS

După cât se scrie-n lume,
Eu mă tem că, -n viitor,
Va mai apărea un nume:
Cel de-autocititor.

Florian Abel

Un tip intră într-un sexshop,
studiază vreo 15 minute o păpușă
gonflabilă, apoi îl întrebă pe vânzător:
- Când este produsă?
- Noiembrie, 2016.
- Aaaa, nu! Scorpion, nu!

UN ZÂMBET
PENTRU
eternitate

*„Plătește un critic să te injure.
Altfel, mori anonim.”*

(Vasile Ghica)

EU, LA VÂRSTA DE 102 ANI

La vârsta mea înaintată,
O sută doi, cu păr de-argint,
Sunt mai potent ca niciodată...
Să moară mama dacă mint!

Nicolae Bunduri

ULTIMA DORINȚĂ

Prea mult în viață i-a plăcut tăria
Și deseori a dat de înțeleș
C-ar vrea, și mort, să aibă bucuria
De-a fi stropit cu ea, chiar în exces.

Mihai Caba

EPITAF

Nici bătrân, nici vicios
Și nici nu-l durea nimic;
Curios c-așa voinic
A murit de sănătos!

Ioan Ganea-Christu

UNUI BIROCRAT

Ajuns la porțile cerești,
Un birocrat, în fapt și-n gând,
Ce-avea păcate omenеști,
Fu osândit să stea la rând.

Viorel Frâncu

„AFACERE”

Mi-am cumpărat un loc de veci în cimitir,
Deși să mor nu am vreo bănuială
Și îl ofer, cu o chirie chilipir,
Oricui, să-mi scot ceva din cheltuială.

Mihai Haivas

LA MOARTEA UNUI SOȚ

Curg lacrimi, lumea este agitată,
Sunt pregătiri, sar mulți în ajutor,
Iar văduva-i atât de ocupată...
Abia că are timp de coafor.

Vasile Larco

EPITAF UNEI FEMEII

Sub această placă grea,
În țărâna cea străbună,
Zace o femeie rea
Ce-a murit de moarte... bună.

Ion Moraru

UNUI PROFESOR

Doarme-aici un profesor
Ce-a murit suplinitor;
În mormântu-i solitar
În sfârșit, e titular!

Constantin Nicola

EPITAFUL UNUI GHINIONIST

Aicea zace-un cunoscut
Urcat la ceruri de-un strănut.
Strănut sonor, fatal scăpat,
Din neglijență... de sub pat.

Kir Papas

POSTUMĂ

Adus în Iad, când fu să moară,
N-a încercat să protesteze;
Căsătorit a cincea oară
Spera să se mai relaxeze.

Vasile Panaitescu

Acelor ce cu grabă vor
La cap să-mi țină lumânarea
Le spun că nu am timp să mor
Și-n plus, e scumpă-nmormântarea.

Elis Râpeanu

LENEȘUL NEÎNFRICAT

De Sfânta, Dreapta Judecată,
Ce sigur va veni-ntr-o zi,
El nu se teme niciodată,
Căci... nu îl vor putea trezi!

Cornel-Ștefan Rodean

EPITAF PENTRU UN CIZMAR

S-a stins firesc, uitând te toate cele
Și-acum cu toți la groapă îl conduc;
A reparat cât a trăit pingele
Și-a stat o viață-ntreagă sub papuc.

Florin Rotaru

EPITAF UNUI MIC FUNCȚIONAR

O viață-a tras ca un hamal
Ca din măgar s-ajungă cal
Și visul i s-a-nfăptuit,
Că cine-a vrut l-a călărit...

Constantin Sachelarie

ABSURDĂ

Mulțam, Preabunule Părinte,
Că viața-mi tristă, plată, grea,
Tu mi-ai luat-o înainte
De-a apuca să scap de ea.

Gheorghe Șchiop

EPITAF UNUI PROST

Nu era din cei miopi,
Dar avea de fel o boală:
Tot dădea mereu în gropi;
Azi căzu în cea finală!

Florea Ștefănescu

EPITAF

În mormântul ăsta trist
Zace un epigramist...
N-are-n mână un pahar,
Prin urmare, niciun har.

Nicolae Topor

EPITAF

Privindu-i bustul, consătenii
Exclamă astăzi în sfârșit:
I-au trebuit vrea opt decenii
Să ne probeze că-i cioplit.

Mihai Truțașu

EPITAFUL UNUI CARDIOLOG

Chiar aici primi simbria
Un cardiolog vestit
Ce, făcându-și meseria,
Multe inimi a oprit.

Corneliu Zeana

EPITAFUL UNUI CROITOR

Sub această piatră zace
Croitorul cunoscut
Ce-mbrăca la patru ace
Oameni fără conținut.

Corneliu Zeana

Rezultate la concursuri

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE, EPIGRAMĂ ȘI UMOR „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, Ediția a XIX-a, Mizil, 2025-2026

MARELE PREMIU „GEORGE RANETTI” ION DIVIZA, Chișinău

LUI GEORGE RANETTI,
AUTORUL COMEDIEI „ROMEO
ȘI JULIETA LA MIZIL”
Piesa asta cu eroi vestiți
Ne-a lovit convingerile sacre:
Cum să crezi că doi îndrăgostiți
Au murit nedespărțiți... de soacre!

NECAZURI LA VÂRSTA A TREIA
O pensie de vârstă mult prea mică
Îi calculară niște diletante
Și azi îi vine greu lui moșulică
Să-și întrețină cele trei amante.

CARIERĂ
În fulminanta sa activitate,
Întotdeauna consecvent a fost;
Avu mereu idei înaripate,
Cu care, -n fine, a zburat din post.

ÎNTOARCEREA SOȚULUI
DIN DELEGAȚIE
Loial și-ncrezător, bărbat cuminte,
Se întorcea la timp, ca omul cult,
Dar ieri veni un pic mai înainte
Și, evident, văzu ceva mai mult...

PREMIUL „GRIGORE TOCILESCU” GHEORGHE BĂLICI, Chișinău

JULIETA ÎN CRIZA DIN ROMÂNIA
Într-un moment de viață mai febril,
Cu cheltuieli și taxe uriașe,

S-a sinucis domnița la Mizil...
Apoi, în alte câteva orașe.

FORȚE DE ATRACȚIE DIFERITE
Din suflet când îmi scot tot golul
Cu voia bună și cu cântul,
Simt că m-atrage alcoolul
Cu mult mai mult decât pământul.

DUPĂ FESTIVALUL DE LA MIZIL
Am câștigat cu epigrama
Un premiu și-o sentință grea:
Nu sunt deștept cât crede mama,
Nici prost cât zice soacră-mea.

SPOVEDANIE CU DEZMIERDĂRI
Din câte fete-s cu păcate
Îi este popii mult pe plac
Cea care-i spune mai de toate,
Iar el îi zice... „pui de drac”.

PREMIUL „AGATHA BACOVIA” VASILE LARCO, Iași

REFERIRE LA PIESA
„Romeo și Julieta la Mizil”
Privind pe *Leonida*, mi se pare,
Un alt motiv s-afirm, nici că e cazul:
Petrol el șterpelea din felinare,
Ca peste zi să... „nu se ardă gazul”.

SALVATORUL
Mai rar să vezi așa un caz,
Momentul bun să nu-l rateze,
Când umbra și-a văzut-o-n iaz,
El a sărit să și-o salveze.

EPIGRAMA VS. POEZIA

Cu poezia n-o compar
Că nu-i prea vastă, vasăzică,
Dar e ca buturuga mică
Ce poate răsturna un car.

INSTANTANEU MEDICAL

Pastile ia mai vechiul pacient,
Respectă zilnic regulile toate,
Abuzuri nu mai face, e atent...
Și-ar da și viața pentru sănătate!

**CONCURSUL DE EPIGRAMĂ
„MIRCEA TRIFU - GEORGE ZARAFU”,
Ediția a VI-a, București, 2025**

Premiul I -

Petru-Ioan Gârda, Cluj-Napoca;

Premiul al II-lea -

Doru-Mihai Lungescu, Târgu Jiu;

Premiul al III-lea -

Daria Dumescu, Iași;

Mențiune -

Florian Abel, București;

Mențiune -

Gheorghe Bâlici, Chișinău;

Mențiune -

Ion Moraru, Independența, Galați.

**Premiul I - Petru Ioan Gârda,
Cluj-Napoca**

LA EXTERNAREA DIN SPITAL

Sub îngrijirea dumnealor,
E drept, c-un cost destul de mare,
Mă simt acuma binișor...
Aproape ca la internare.

PROBITATE

Chirurgului i-am dus cadou,
Ca stimulent, firește,
Un ceas de aur și-un tablou,
Că șpagă nu primește.

TITLURI „ZIARISTICE”

E avertizată țara
Că-i o știre bestială,
Ca s-aflăm că „nucleara”
Este doar o fâsâială.

**Premiul al II-lea - Doru-Mihai
Lungescu, Târgu Jiu**

ÎN RAPORT CU ÎNSUȘIRILE

Soția-i „soare”, șefa „sloi”,
Iar pe vecina de la doi
Am botezat-o “sănătate”...
Că-i cea mai bună dintre toate!

PROPORȚII

Din zestrea mea de sănătate,
Tutunul, munca și beția
Au ros aproape jumătate...
Din cât a ronțăit soția!

UNOR AȘA ZIȘI SALVATORI AI NAȚIEI

Personaje devotate
Rublei - dubii nu încap -,
Dă-le, Doamne, sănătate!
Dacă s-ar putea... la cap!

**Premiul al III-lea - Daria Dumescu,
Iași**

FĂȚĂRNICIE

Când îți urează-un doctor „sănătate”,
Că este cea mai bună dintre toate”,
Își mușcă limba, fi'ndcă-i conștient
Că asta, pentru el, e... faliment.

BUTADĂ

Un tip ținut mortuș să-mi spună,
Scăpat acum de-o boală grea:
„E drept că sănătatea-i bună,
Dar nici pălincă n-a fost rea!”

DURERE... FĂRĂ MARGINI

Muri Ion. Nevasta, devastată,
Chemă amicii-n grabă, să-i cinstească
Și-apoi să-i sape groapa de îndată,
Ca nu cumva-ntre timp să se trezească.

**Mențiune - Florian Abel,
București**

STRĂDUINȚĂ

Eu beau, într-o zi, de "n" ori,
Din pipă trag fumul vârtos,
Petrec cu femeii până-n zori,
Că nu vreau să mor sănătos.

MINTEA DE PE URMĂ

Afirm că-n viață, prin abuzuri, poate,
M-am cam jucat cu sănătatea mea,
Și-acum, mi-așa de dor de sănătate,
Încât mi-aș da și viața pentru ea.

RESPECT

Nu stiu altul cum gândește,
Dar, când sunt cu soața mea,
Eu nu beau, că o scârbește
Să-mi ia sticla s-o bea ea.

**Mențiune - Gheorghe Bâlici,
Chișinău**

SĂ FIM SĂNĂTOȘI!

O viață-ntreagă, bând pe saturate,
Urmând urarea care mă seduce,
Am adunat atâta sănătate,
Că azi, la bătrânețe, n-o pot duce.

REZISTENȚĂ

Deprins să scap de multe rele,
Cu sănătatea antrenată,
Suport și șapte boli mai grele
Decât să mor, ușor, o dată.

GINERE DE SUCCES

Când am un premiu sau o promovare
Și vin să-mi spun acasă bucuria,
Oricât de fericită-ar fi soția,
Mirarea soacrei e cu mult mai mare.

**Mențiune - Ion Moraru,
Independența, Galați**

UNUI MEDIC „CIUDAT”

Are la parter garaj,
Lângă camera de gardă,
Cabinete la etaj
Și ceva pe la... „mansardă”!

SURPRIZA AUTUMNALA

Îți mai aduci aminte, Doamnă?
Eram bolnav, la pat, în toamnă,
Când, brusc, m-a apucat angoasa
Văzându-te intrând... cu coasa!

UNUI COMANDANT DE VAPOR

Cum nimica nu îi scapă,
Dă comanda: „om la apă”,
Iar când e la vr-un festin,
Strigă tare: „om la... vin!”

Recepția lucrărilor

Și de această dată interesul colaboratorilor revistei noastre s-a dovedit a fi foarte ridicat, un număr de **peste 60 de autori** trimițând lucrări pentru publicare, atât la concursurile revistei, cât și pentru celelalte rubrici. Creațiile acestora se regăsesc, în mare parte, în paginile revistei, cu observația că am încercat să respectăm rigorile cerute de regulile prozodice.

Felicitări autorilor pentru strădania depusă și mult succes în continuare!

Tema: „Renaștere”

Locul I:

AMICUL MEU ȘI PASĂREA PHOENIX

Ca pasărea aceea, jucăușă,
Ce-a renăscut din propria cenușă,
La fel și tu amice, sută-n mie,
O să renaști din propria-ți prostie!

Constantin Tudorache

Locul al II-lea:

RENAȘTERE

După-atâta frig și ceață,
Căci a fost o iarnă grea,
Toate se întorc la viață...
Sper că nu și soacra mea!

Ioan Toderășcu

Locul al III-lea:

RENAȘTERE

Vorbind de soacra-mi adorată,
De-ar fi, instantaneu, să moară,
Ea ar muri întâia dată,
Iar eu m-aș naște-a doua oară.

Janet Nică

REFORME

Avem, iată, de la Paște,
Taxe pentru tot poporul,
Semn că mâine va renaște
Și satira, și umorul!

Tiberiu Bălcescu

CELUI MAI CRÂNCEN DUȘMAN

Deși mă blestemi cu păcat,
Eu îți urez să poți renaște,
Precum făcea Iisus de Paște,
(Da'-ntâi să fii crucificat).

Cornelia-Livia Bejan

UNUI OPORTUNIST

Cândva, un biet necunoscut,
Încet, încet s-a cocoțat
Și uite-așa a renăscut...
Prin plagiat.

Vasile Bordianu

OMUL RENĂȘTERII

Din nimica apărut,
Mincinos, avar, perfid,
Mintenaș a renăscut
Când s-a-nscris într-un partid.

Dumitru Bujdoiu

RENAȘTERE

În minte gândurile-mi curg
 Și, într-o nouă lume sacră,
 Aș vrea să mă reasc chirurg...
 S-o operez la cap pe soacră.

Nicolae Bunduri

SPERANȚE RENĂSCUTE

Noi speranțe s-au ivit:
 Ies puștani la agățat -
 Zilele s-au mai lungit,
 Fustele s-au mai scurtat...

Marius Coge

ASTENIE

Ești obosit și-ngrijorat,
 Îți simți bocancii și mai grei;
 Remediu de revigorat
 E tot vecina de la trei.

Monica M. Condan

„RENAȘTERE”

Destinul e cel ce ne paște,
 Căci drumul acesta-i al viilor:
 Atunci când eroul renaște,
 Ajunge în mintea copiilor.

Eugen Deutsch

E IARĂȘI PRIMĂVARĂ

Renasc în soare holdele mănoase,
 Primind din ceruri hrănitorea ploaie,
 Renasc de-acum pădurile frumoase,
 Renasc și munții noștri de gunoaie!

Florina Dinescu

„PHOENIX”

El soacra-n rug n-a ars-o, ca atare
 S-a răzgândit, dispus să recunoască:
 La cum o știe, ea ar fi în stare,
 Din propria cenușă să renască.

Daria Dumescu

Primăvară-i iar, firește,
 Și privim cum iarba crește,
 Prin păduri, pe lângă drum...
 Câte una scoate fum!

Nicolae Dumitru

SPECIALIZARE

Un istoric, răsfățatul,
 Dornic de cunoaștere,
 S-a oprit cu învățatul
 Numai la... Renaștere.

Al. D. Funduianu

RENAȘTERE

Admir natura cum renaște
 Și vă spun trist, confrății mei,
 Mi-e teamă că ceva mă paște,
 Având la tâmpile... ghiocei!

Vasile B. Gădălin

PRIMĂVARĂ

Natura prinde iarăși viață,
 Apar puiuți în cuibul cloștii,
 Din nou e plin de flori în piață...
 Și parc-au renăscut și proștii.

Petru-Ioan Gârda

RENAȘTERE MIORITICĂ

Crenguța-i plină de verdeață,
 E zarvă-n codru și în drum,
 Natura s-a trezit la viață,
 Doar noi... nu ne trezim nicicum!

Mirela Grigore

LA RENĂȘTEREA NATURII

Când ploile din Mai iar fac
 Să iasă totul din pământ -
 Cu trei neveste în mormânt -
 Sărmanul vădov are trac.

Mihai Haivas

PIXEL ȘI REALITATE

Pe Instagram tu ești o divă,
 Renaști prin filtre și edit,
 Doar poza-i foarte sugestivă...
 Că-n rest, ești greu de dibuit!

Daniel Hangu

METAMORFOZĂ BAHICĂ

Din crâșmă ies cu spirit nou,
 Renaște-n mine un erou,
 Pășesc ca vodă prin decor...
 Dar cad în primul șanț, ușor!

Dumitru Hangu

REFORMA NAȚIONALĂ

Schimbarea ne-a trezit la viață,
 Căci am făcut un pas în față,
 Dar sunt și mulți de pe la noi
 Ce încă fac pași înapoi.

Vasile Larco

SPERANȚE

Cu vodcă, bere, cabernet
 Ne otrăvim încet-încet,
 Și totuși, moartea nu ne paște...
 Cât setea încă mai renaște!

Doru-Mihai Lungescu

REZILIENȚĂ

C-o să renaștem din cenușă,
 Promite guvernarea, iară,
 Și, pentru ținta lor ghidușă,
 Deja... aprind întreaga țară!

Ioan Mamaische

DE-ALE VÂRSTEI

Cum viața mi-a trecut tiptil
 Și multe mi s-au întâmplat,
 Eu, uneori, am mai uitat
 Și m-am purtat ca un copil.

Elena Mândru

Ca viața ta să nu îți fie-n van,
 E bine de păcate-a te păzi;
 Iisus renaște-n fiecare an,
 Iar noi murim în fiecare zi.

Constantin Mîndruță

O MAMĂ EROINĂ

Tot procesul tehnologic
 Foarte bine îl cunoaște,
 De aceea, în mod logic,
 După nouă luni... re-naște.

Vasile Manole

MINUNE BIBLICĂ ACTUALĂ

M-am închinat ca la minune,
 Văzând cum un oltean renaște:
 Când Postul Mare îl răpune,
 El se-ntreamează după Paște!

Ion Micuț

AUTO-JUDECATĂ

Să mai renasc încă o dată
 Aș complica la unii treaba
 Și-aceeași viață repetată
 Consider că ar fi degeaba.

Gavril Moisa

UNUI PARLAMENTAR

Te simți acum, cu-adevărat,
 Ca nou născut în viața ta,
 Fiindcă unii te-au băgat
 Pe unde ai ieșit cândva!

Ion Moraru

SEMNE DE PRIMĂVARĂ

E-un timp când păsări călătoare
 Le vezi pe câmp, prin arătură,
 Iar „păsăricile” ușoare
 Se-ntorc la viață pe centură!

Gavril Neciu

RECICLABILA POVARĂ

Toate azi o iau la vale
Când e vorba despre bani:
Se promit măsuri fiscale,
Reciclate ani și ani!

Maximilian Opaț

RUGĂCIUNEA PRIMARULUI

S-ar vrea, în spiritu-i avar,
Reîncarnat tot în primar,
Iar soacra-i rea și tutelară,
Reîncarnată-n secretară...

Kir Papas

ALTĂ PASĂRE PHOENIX

Tot arzând, cam jucăușă,
I-a rămas puțină iască,
Dar mai sper ca, din cenușă,
Păsărica să renască.

Nicolae PEIU

EXEMPLU

Natura nu greșește, oricine recunoaște,
Chiar dacă iarna moare, ea repede renaște,
Căci îi deschide iute o ușă primăverii -
Schimbându-se pe sine, rezistă și poverii.

Luminița Săceleanu

**CU GÂNDUL LA RENAȘTEREA
DIN SECOLELE XIV-XVI**

Preocupat de-a țării soartă,
Acest guvern, cu mare artă,
Găsi la viața grea remediu:
Ne readuse-n Evul Mediu!

Nelu Vasile

Tema - Concurs pe rime date: NINSORI/ MĂRȚIȘOARE

Locul I:**SUFERINȚĂ CASNICĂ**

O întâmplare gravă, ce mă doare:
Le-am dus, uitând de ploi și de ninsori,
Amantelor, atâtea mărțișoare,
Că nu am bani să-i duc soției flori.

Petru-Ioan Gârda

Locul al II-lea:**VINE PRIMĂVARA!**

Se duce iarna, nu mai sunt ninsori
Și primăvara va veni cu soare,
Cu ghiociei, zambile, mărțișoare,
Dar și... facturi mărite de trei ori!

Liviu Kaiter

Locul al III-lea:**FLĂCĂUL TOMNATIC
ȘI FETELE, DE MĂRȚIȘOR**

Ca prin farmec, când dispare
Albul ultimei ninsori,

Le oferi doar mărțișoare...
Și mai vrei să te însori!

Ioan Toderașcu

1 MARTIE

Dacă astăzi cad ninsori,
Greu să dai de mărțișoare,
Iar, de vrei să te însori,
Nu găsești nici domnișoare!

Tiberiu Bălcescu

DE 1 MARTIE

Soției mele, cu candoare,
Când am scăpat de lungi ninsori,
La piept i-aș prinde mărțișoare,
Dar „alăptează” doi majori!

Nicolae Bunduri

MARȚIENII

Cum scăpară de ninsori,
Vreo câțiva alegători
La aleși duc mărtișoare:
Șnururi, toporași, topoare...

Rodica P. Calotă

VALURI, VALURI

Trece valul de ninsori
Cu facturi ce dau fiori,
Vine cel cu mărtișoare...
Iar atac la buzunare!

Monica M. Condan

PRIMA ZI DE PRIMĂVARĂ

E cer senin și nu-s ninsori,
Pe străzi vezi multe domnișoare,
Adeseori făcând furori
Cu pieptul plin... și mărtișoare!

Paul Curiman

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE

Purtând pe mustață ninsori,
Îl trec prin artere fiori
Că-amanta e mare-amatoare
Să-și ia, din Dubai, mărtișoare.

Daria Dumescu

A VENIT PRIMĂVARA!

Se pierd în zare geruri și ninsori,
Bărbații iau cadouri mărtișoare,
Dar unii investesc doar în valori,
Exemplu-ar fi... femeile ușoare.

Mirela Grigore

BILANȚUL DE PRIMĂVARA

Când iarăși se aștern ninsori
Și sunt la gaze toți datori,
Eu banii-i dau pe mărtișoare...
Să dau „nemicului” valoare!

Dumitru Hangu

NOUTĂȚI DE PRIMĂVARĂ

După-aceste mici ninsori
Vezi în piață mărtișoare,
Dar mai vezi de multe ori
Prețuri mari pe nonvaloare.

Vasile Larco

**DILEMĂ DE ÎNTÂI MARTIE
LA STRIPTEASE**

Chiar de-i ger și sunt ninsori
Simt călduri; și unde, oare,
Fetelor ce-mi dau fiori
Să le pun eu mărtișoare?

Florin Leșan

**TRADIȚIA MĂRTIȘORULUI
NU PICĂ BINE**

Scăpat de geruri și ninsori,
Aș prinde-n piepturi mărtișoare,
Să mă cutremur de fiori...
În luna iulie, la mare!

Doru-Mihai Lungescu

DIN UNA-N ALTA!

Scăpați de geruri și ninsori,
Umblăm s-alegem mărtișoare,
Că iar e vânt de sărbători
În martie... și-n buzunare!

Ioan Mamaische

ANOTIMPURI AMESTECATE

Ne mai amăgește iarna cu ninsori,
Primăvara vinde flori și mărtișoare,
Gerul îndărătnic ne mai dă fiori,
Iar căldura vine doar din calendare.

Elena Mândru

DARURI MODICE

După geruri și ninsori,
Își dorea, ca mărtișoare,
Domnișoara niște flori,
Date în Dubai sub soare!

Ion Micuț

LA VÂRSTA A TREIA

Gândind la vechile ninsori,
Azi nu mai simt deloc fiori,
Dar simt o altă provocare
Când pun la doamne mărtișoare.

Gavril Moisa

NOSTALGIE

Cad pe gânduri, uneori
Și îmi pun o întrebare:
Unde-s vechile ninsori
Și acele mărtișoare?

Ion Moraru

VREMURI DE CRIZĂ

S-au dus temutele ninsori
Și, cum se-anunță sărbători,
De cumperi două mărtișoare,
Îți bate vântu-n buzunare.

Janet Nică

CALENDAR TRADIȚIONAL

În FĂURAR, mai vin ninsori,
Dar fulgii se topesc în soare;
Se-ntâmplă asta deseori
Și-n MĂRȚIȘOR, cu... mărtișoare!

Maximilian Opaț

MARTIE

De când cu primăvara-n zori,
Ne-om încălzi din nou la soare
Și iarăși vor veni ninsori,
Dar nu cu fulgi, cu mărtișoare.

Ioan Prodan

DE ZIUA FEMEII

Când în păr îți cad ninsori,
Pot să fac oricând prinsoare
Că, nemaivând comori,
Dai la doamne mărtișoare.

Adrian Timofte

NOSTALGIE

Mă duce gândul, uneori,
Spre nostalgii tulburătoare,
La primăvara cu ninsori,
Cu ghiocei și mărtișoare.

Constantin Tudorache

VREMURI ÎN EVOLUȚIE

Ierni cu derdeluș, ninsori,
Ghiocei și mărtișoare...
Apoi, vremuri schimbătoare:
Lipsuri, guvernanți farsori.

Nelu Vasile

Tema - *Replică la epigrama:*

DESTIN IMPLACABIL

Blestemat de soarta rea,
Peste ani voi fi doar oale...
Dați-mi vin, că nu aș vrea
Să fiu prins cu ele goale!

Dan CĂPRUCIU

Locul I:

FATALITATE

Noi toți, cu bune și cu rele,
Ajungem oale și ulcele,
Dar să te rog ceva aș vrea:
Să nu-ți bagi nasu-n oala mea!

Cornelia-Livia Bejan

Locul al II-lea:

ULTIMA DORINȚĂ

Când voi ajunge la mormânt,
În loc de oale și ulcele,
L-aș implora pe Domnul Sfânt
Să mă transforme-n... păhărele!

Ioan Mamaische

Locul al III-lea:**NU TE IMPACIENTA**

Atent la temerile tale,
Că vinu-ți va lipsi din oale,
Pe la Galați ades m-oi duce
Să-ți torn măcar pe lângă cruce!

Nelu Vasile

SFAT DE LA UN NECUNOSCUȚ

Gândul tău e pesimist,
Nu mai fă din viață dramă,
Recomand, dar nu insist,
Pentru vin să stai în crama!

Tiberiu Bălcescu

DORINȚĂ

Ar vrea să-i pună în sicriu,
Atunci când se sfârșește,
Măcar o sticlă cu rachiu...
În caz că se trezește.

Vasile Bordanu

CÂND VOI FI OALE ȘI ULCELE

Mai sper că un modelator
O să-și arate măiestria,
Scoțând din mine-un gânditor
Precum acel din... Hamangia.

Iulian Bostan – Gohor

CE AJUNGEM DUPĂ MOARTE

Unii oale și ulcele,
Doldora de vin în ele;
Eu, epigramistul Nae,
Cred că o s-ajung... butoaie.

Nicolae Bunduri

CONFIRMARE

Din ulcica ta de lut
Gust licorile picante,
Iar când termin de băut
Văd pe fund și niște poante!

Marius Coge

PRECAUT

Vreau să-mi puneți în coșciug
Băutură din belșug,
Dac-ajung cumva ulcele,
Să am ce turna în ele.

Paul Curiman

VIITORUL UNUI BEȚIV

Dând popii și ultimul ban,
In Iadul ce-mi bântuie-n minte,
Voi bea, înghiontit de Satan,
Ulcele cu smoală fierbinte.

Eugen Deutsch

RUGA I-A FOST ASCULTATĂ

Cerea în vremuri mult mai grele
Vin bun, un Riesling, Ottonel,
Iar astăzi, oale și ulcele,
E, -n fine, sigur plin de el!

Florina Dinescu

DESTIN... „PREDESTINAT”(!)

Când se va odihni în pace,
E clar că el se va preface,
Dar nu în oale și ulcele,
Ci, doar, în... doage și canele!

Daria Dumescu

Blestemul te va face scrum,
Căci vinul s-a făcut oțet
Și-s cioburi oalele de-acum...
Sărmane nebăut poet!

Nicolae Dumitru

EPITAF

Să v-amintiți c-am fost și eu
Un om, cu bune și cu rele,
În străchini am călcat mereu,
De-acum... prin oale și ulcele.

George Eftimie

DESTIN IMPLACABIL

Dați-mi vin cât timp trăiesc,
De la cei ce-s duși am oale,
Să le umplu, să ciocnesc,
Până-mi iese groapa-n cale!

Vasile B. Gădălin

SFAT DE URMAT

Importanța-i micșorată
De-ajungi lut, din câte știi;
Fă pomană câteodată,
Bea din oale cât ești viu!

Viorica Găinariu-Tazlău

PRIETENILOR DE PAHAR

Acum, când plec pe veci, mă rog de voi -
Și vă promit că voi avea măsură -
Să-mi puneți lângă groapă un butoi
Și să îmi trageți un furtun în gură.

Petru-Ioan Gârda

ESENȚA POSTUMA

Când fi-vei oale și ulcele,
Pământul n-o să fie trist
Filtrând prin pietrele-i rebele...
O drojdie de mare-artist!

Daniel Hangu

RECOLTĂ POSTUMĂ

Când vei ajunge oale și ulcele,
Să nu te temi că vei fi sec, creștine!
La cât ai pus sub „pieile” acele,
Va crește via singură din tine!

Dumitru Hangu

CONSOLARE

Ți-aș da, așa, de consolare,
Să bei din nou acea licoare,
Dar pensia fiind cam mică,
Te mulțumește c-o... ulcică!

Ioan Hodaș

CALCULE

În cazul care vei fi oale,
Îmi drămuiesc de-acuma vinul,
Să torn în ele când sunt goale,
Dar n-am de-ajuns să le fac plinul.

Liviu Kaiter

SUNT REZERVAT

Doar atâta pot să-ți zic,
Sincer, că îmi ești amic:
Vin ți-aș da, căci am cât vrei,
Dar mi-e teamă c-o să-l bei!

Vasile Larco

Ce mai soartă și ce dramă!
De așa ceva mă tem;
Dragi prieteni, eu vă chem
Să-l înmormântăm... în cramă.

Florin Leșan

ALEGERE GREA

Sticle pline, sticle goale,
Și la masă scriitori,
Cine bea devine oale,
Cine nu... pământ de flori!

Doru-Mihai Lungescu

Peste ani, zici că ești oale,
Nu vrei prins cu ele goale;
Asta e ușor, de vrei,
Cred că-i vorba de femei!

Constantin Mîndruță

INCERTITUDINE

De-oi fi oale sau ulcele
După, este greu de spus;
Beau acum de toate cele
Și-apoi, cum o vrea Isus.

Gavril Moisa

DIAGNOSTIC

Ceri să-ți punem vin în oale,
Fi'ndcă-n viața dumitale
Ai avut o gravă boală:
Cred c-ai fost... „bolnav de oală”!

Ion Moraru

REFUZ ÎN AUSTERITATE

Deși dorința ta e mare,
Îți spun deschis părerea mea,
Că vin, în lipsă de mâncare,
Nici omul viu nu poate bea !

Gavril Neciu

Soarta dacă-i grea amice,
Când te bagă vinu-n boale,
Oale când ai fi, aș zice,
Vinul nu-l mai bei matale!

Maximilian Opaț

DOLEANȚĂ

Oale toți vom fi odată,
Dar, precum Omar Khayam,
Pentru vin, ulcior să am,
Vreau cu lut din trup de fată.

Nicolae Peiu

REFUZ

Supuși mereu de-mprejurări,
Te refuzăm – pe drept cuvânt –
Doar popii la înmormântări
Mai varsă vinul pe pământ!

Ioan Prodan

SOARTA ESTE GELOASĂ

Soarta pare nemiloasă
Și îmi pare chiar geloasă,
Că în oale nu e vin:
E talent și har divin!

Luminița Săceleanu

CU ZGHIHARA DE HUȘI

Toate, fără doar și poate,
Le vom umple cu zghihară,
Dar, de le golești, fârtate,
Riști să crapi a doua oară!

Ioan Toderașcu

UNUI POLITICIAN

Ți-o spun la modul foarte amical,
S-o știe și adeptii dumitale:
Când ai călcat în străchini e normal
Să ți se spargă-n cap și niște oale.

Constantin Tudorache

Un tip vindea un câine în talcioc.
Cumpărătorul întreabă:

- Sănătos?
- Sănătos!
- Inteligent?
- Inteligent!
- Credincios?
- Cel mai credincios. E a cincea oară când îl vând!

*„Valiza e gata.
Sunt sigur că o arcă
a lui Noe mă așteaptă
pe undeva.” (Martin Page)*

LA O VÂRSTĂ

Azi sunt foarte obosit
Și mi-e greu să o și spun:
Toată ziua am fugit
Gândurile să-mi adun.

Mihai Batog-Bujeniță

PRIVESC ATENT

Privesc atent. Vreau să discern,
Atunci când clipele se cern,
De nu-i vreo clipă ce-ar putea
Să-ncapă veșnicia-ea.

Corneliu Berbente

DRAMA UNUI AZOREL

Ce-a pățit un biet cățel,
Impresionat rămân,
Că, lipsit de copăcel,
S-a scăpat pe-al său...stăpân.

Iulian Bostan-Gohor

ARCA LUI NOE

Acum, pe criza asta mare,
Când se abate iar stihia,
Ne-ar trebui o arcă-n care
Să-ncapă toată Romania.

Nicolae Bunduri

BOBOTEAZĂ

Și-a spălat Loganul
Cu agheasmă mare,
Spre-a avea tot anul
Sfântă-asigurare.

Aurel Chira

ISTORIA SE REPETĂ

În veacul nostru prea grăbit
Constat – și fără vorbe mari:
Iisus e încă răstignit,
Dar între mult mai mulți tâlhari...

Maria Chirtoacă

UNOR CÂNTĂREȚE

ÎN CURS DE AFIRMARE
Sunt azi starlete la tot pasul,
Dotate cum a vrut natura:
Pe câteva le-ajută glasul,
Pe restul le ajută gura!

Grigore Chitul

UN NOSTALGIC REALIST

Avut-am un trecut anost,
Dar n-am trăit doar vremuri grele;
Copilăria mea a fost
Cu multe bune și... curele!

Gheorghe Cireap

SACRIFICII...

Primăvara, orice-ar spune
Toți admiratorii ei,
Pune ne-ncetat pe strune
Jalea miilor de miei!

George Corbu

EXISTENȚIALĂ

Degeaba visele-ți clădești
În somnul greu, plângând în șoapte,
Un răsărit să îl trăiești,
E necesar să ieși din noapte.

Adela Cotul

UN OM PRACTIC

Nu-și cumpără pâine,
Că are-n ogradă –
El ia de la câine
Covrigii din coadă.

Paul Curiman

MINI-FABULĂ

E de viitor!
Știe orișicine:
Ursul spune „Moor!”
Și trăiește bine.

Nicolae Dragoș

DILEMĂ

Că fericiți sunt cei săraci cu duhul,
E-nvățătura ce de mult o știu,
Dar tot întreb, de mi s-a dus și buhul:
„Preafericiții unde se înscriu?”

Petre Dumitru

RĂZBOI HIBRID

Turcii dau cu seriale,
Rușii dronele le saltă,
Și-n momente cruciale
Dăm și noi... cu bătu-n baltă.

George Eftimie

ÎNGRIJORARE

Că-s mai puțini berbeci ca oi,
Că sunt mai multe vaci ca boi,
Secretul mare se divulgă:
Azi omu-i prea dispus să... mulgă.

Vasile Larco

VIS DE PRIMĂVARĂ

S-apar și eu pe vreo copertă,
Ar trebui să fiu vedetă,
Dar șanse n-am, de bună seamă,
Cu poantele din epigramă.

Gavril Moisa

PRIMĂVARĂ

De sub pământ, sub calda briză,
Ies gâze, flori, pe câmp, pe vad;
Sperăm ca soacrelor din iad
Să nu le deie Domnul viză!

Janet Nică

CIUDĂȚENIE

Tare simt că-mbătrânesc,
Fără nicio cauză:
Musai să mă odihnesc
După orice pauză.

Horia Prodan

O FEMEIE DINTR-O BAZĂ MILITARĂ

Cum prin deșerturi este oază
Așa e dânsa căutată
Și-i foarte, foarte ocupată;
Pe ea... se pune... toată baza.

Cornel-Ștefan Rodean

TRAGEDII

Titanicul s-a scufundat,
Planeta de cutremur geme,
Se plimbă virușii prin sat
Și... pân' la leafă mai e vreme.

Vlad Sărătilă

REVANȘA

Când din a Edenului vastă
Grădină fu Adam gonit,
Îi rupse Evei, scurt, o coastă
Și sunt, de-atuncea, iarăși chit.

Ionuț-Daniel Țucă

TRISTEȚE ÎN OGRADĂ

Doliu e în habitat,
Dar eu știu pe unde-i vina:
Un cocoș e supărat,
Că l-a înșelat... găina.

Vasile Vulpașu

La mulți ani, cu sănătate!

DE ZIUA FEMEII

La mulți ani! Și să ne scuzi
Dac-am fost un pic confuzi
Și te-am pus prea rar în ramă
Și prea des... în epigramă!

Marian Cioacă

FEMEIA - DEFINIȚIE EPIGRAMATICĂ

Mierea, zahărul, dulceața,
Lingurița cu șerbet
Ce te-mbie toată viața
Și te vâă-n diabet.

Ștefan Ciocianu

EXIGENȚĂ

Am admirat și-admir femeia!
Mă fascinează-un bust frumos;
Pretențios la vârsta-a treia,
Nu pot să mă cobor mai jos!

*Gheorghe Constantinescu
- Gecko*

FEMEIA

Soție fie, sau amantă,
Gândim, privind la chipul ei,
Că viața fără de femei
E-o epigramă fără poantă.

Paulian Dumitrică

ISTORIA UNEI INVENȚII

Prea multe calități avea femeia
Și ne-ar fi fost prea mare bucuria,
Nemeritată, poate, de aceea
Se spune că s-a inventat... soția!

Veron Ene

FEMEIA

Fiind din coasta noastră ruptă,
Bărbați, o acceptăm oricum,
Și, pentru ea, mereu în luptă,
Ne rupem coastele și-acum!

Felix Glasser

SĂRUTÂND FEMEIA

N-aș vrea ca lumea să se-amuze,
Întreb, să dau doar curs ideii:
Cât din sărutul dat pe buze
Ajunge-n inima femeii?

Vasile Larco

UNUI INVITAT LA CONFERINȚA FEMEILOR

Își susține teoria,
Îmboldit de toți hormonii:
Sunt femei... jos pălăria
Și femei... jos pantalonii!

Ștefan Marinescu

MAI SCURTEZ FRÂNGHIA

De mărtișor, nevasta mea
Doar lucruri scumpe își dorea,
Dar preventiv, cum fac de fel,
Sigiliu-mi pun pe portofel.

Ion Micuț

PRIMĂVĂRATICĂ...

Ea, când vine pe la mine
În costum de primăvară,
Parc-ar arăta mai bine,
De-ar ieși din el afară!...

Constantin Mîndruță

1 MARTIE

Bucurie, sărbătoare,
Mărțișoare, mărțișoare...
Cu femei frumoase-n jur,
Astăzi, totul merge... ȘNUR.

Janet Nică

FEMEILOR DE ZIUA LOR

An de an, cu mare fast
Ziua le-o sărbătorim,
Dar mă mir, că, prin contrast,
Numai noi îmbătrânim.

Mircea Oancea

FEMEILE

Femeile ne-au fost lăsate
Ca leacuri la singurătate;
Necazu-i că sunt leacuri care
Produc efecte secundare.

Sorin Olariu

UNEI SOȚII

Eu, care am o fire pătimașă,
Pân-am ajuns să-mi cuceresc femeia,
Am cheltuit răbdare uriașă,
Dar infinit mai multă după-aceea.

Mircea Pavelescu

FEMEIA

Îți dă frisoane, pot să zic,
Când despre ea nu știi nimic,
Dar te cutremuri și mai și
Când afli... ce n-ai vrea să știi.

George Petrone

SINCERITATE

Important, la vârsta-a treia,
Când problema e mai grea,
Nu-i cum cucerești femeia,
Ci cum poți să scapi de ea!

Elis Râpeanu

TRANSPLANT IMAGINAR

V-am dăruit în tinerețe,
O inimioară, dragi femei,
Iar azi, bolnav, la bătrânețe,
Vă cer un cord în schimbul ei!

Stelică Romaniuc

**EGALITATEA
DINTRE FEMEIE ȘI BĂRBAT**

Femeile îi fac pe unii
Să-și piardă uzul rațiunii,
Așa ajunge vorba ceea:
Egal bărbatul cu femeia...

Corneliu Sofronie

FEMEIA - ETERNA POVESTE?

Poezie, mit, poveste
Ce în șoaptă e citită,
Dar enigmă nu mai este
După ce e frunzărită...

Stela Șerbu-Răducan

ZIUA FEMEII

Azi e ziua tuturor,
Fost-a cine s-o ateste,
Ne topim de dragul lor
Nu de dorul de neveste.

Vasile Țincaș

LEGENDĂ

Manole, meșter priceput,
Zidind pe Ana lui iubită,
Ne-a demonstrat că i-a plăcut
Femeia bine construită.

Ica Ungureanu

Festivalul-Concurs „Întâlnirea Umoriștilor”

Ediția a VII-a, 24-26 aprilie 2026,
Brăila

Atenție, scriitori cu simțul umorului dezvoltat și orgoliul bine temperat: se deschide sezonul oficial de „Greșeli” și „Obrăznicii” literare!

Centrul Cultural și de Agrement „Chira Chiralina” Brăila, alături de Academia de Umor „Chira Chiralina” Brăila, dau startul celei de-a VII-a ediții a Festivalului-Concurs „Întâlnirea Umoriștilor”, care va avea loc între 24-26 aprilie 2026, la Casa Umorului Desenat – locul unde ironia primește diplomă și sarcasmul se îmbracă de gală.

Competiția vine cu trei secțiuni:

1. „Umor pe rime” – poezie umoristică și distihuri absurde

Tema 2026: „Greșeli” (pentru că unele merită premiate, nu ascunse).

2. „Proză scurtă” – schiță umoristică

Tema: „Obrăznicie” (cea elegantă, literară, cu ștaif).

3. Aforisme umoristice

Tema: „Obrăznicie” (în varianta concentrată, ca esența tare).

Participanții pot trimite lucrări la toate secțiunile — inspirația nu se taxează. Totuși, pentru a preveni discursurile de mulțumire interminabile, fiecare concurent poate câștiga un singur premiu, pentru cea mai reușită creație.

Termen limită: 3 aprilie 2026 (data poștei).

Lucrările se trimit: prin e-mail la adresa contact@culturabraila.ro

sau prin poștă:

Piața Poligon nr. 2, Brăila (da, cu mențiunea „Pentru concursul Întâlnirea Umoriștilor”, ca să nu ajungă din greșeală la secțiunea „Documente foarte serioase”).

Obligatoriu: lucrările vor avea un *motto*.

În cazul trimerii pe e-mail, sunt necesare două documente: unul cu datele personale + motto; unul cu lucrarea propriu-zisă, semnată doar cu motto (misterul face parte din farmec).

Jurizarea va avea loc între 6-9 aprilie 2026, iar textele vor fi atent analizate de un juriu prezidat de Mihai Frunză, președintele Academiei de Umor „Chira Chiralina” Brăila – om care știe să distingă între o glumă bună și o... tentativă curajoasă.

Câștigătorii vor fi invitați la Brăila și premiați pe **25 aprilie 2026**, în cadrul unui spectacol de gală unde emoțiile sunt reale, iar râsul - obligatoriu.

Pe scurt: dacă aveți talent, inspirație și puțină (sau mai multă) obrăznicie literară, Brăila vă așteaptă. Dacă nu... tot vă așteaptă. Dar cu emoții.

Am primit de la fanii noștri

**Laura Lucescu - Jurnalist
Televiziunea Română**

**Otilia Moroșan -
Directorul Școlii
Gimnaziale
„Krystyna
Bochenek”
din Poiana
Micului,
jud. Suceava**

**Ionel Orșivski,
pensionar -
loc. Vama,
jud. Suceava**

Gl(r) Mircea Tănase

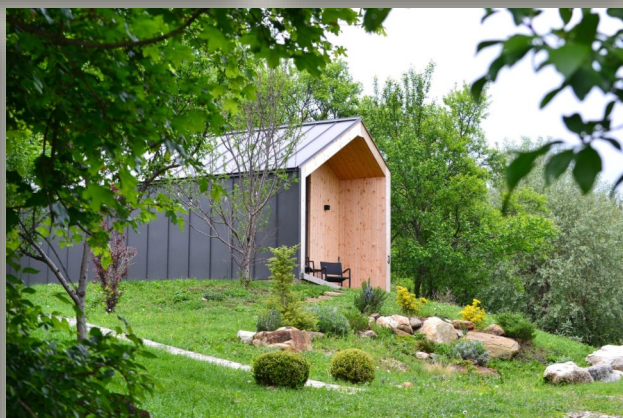
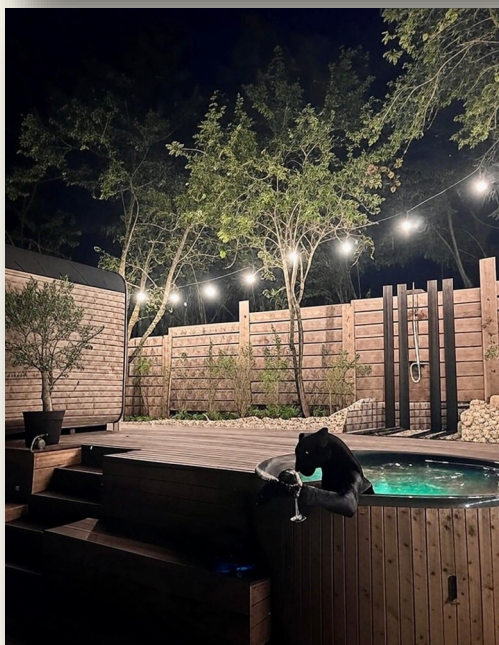

**Eugen Cristea - actor român
de teatru și film**

Pagina sponsorilor

Ținutul Luanei Glamping Resort

Com. Bozioru, Sat Găvanele, Bozioru,
România

Tel. 0741 012 889

Web: www.tinutulluanei.ro

Email: luanatouravb@gmail.com

Facebook: ***Ținutul Luanei Glamping Resort***

Cuprins

◆ <i>De la Păstorel la... Cehov!</i> (editorial)	1
◆ <i>Zodia umorului sau vremea bășcăliei,</i> articol de Roxelana Radu	2
◆ Esență de spirit	4
◆ Evocări: <i>In memoriam - VIOREL MARTIN,</i> articol de Nae Bunduri	6
<i>VIOREL MARTIN - o raritate de om,</i> articol de Janet Nică	7
<i>FRATELE MEU ÎNTRU GILORT,</i> articol de Nelu Vasile	8
◆ <i>EPIGRAMA ÎN „REVISTA POPORULUI”,</i> articol de George Corbu	11
◆ <i>Mihai Sălcuțan: arheologul cuvintelor la ceas aniversar,</i> articol de Mirela Grigore	12
◆ Noi și Ele	14
◆ Aforisme	17
◆ Cronici... ..	18
◆ Dureri de cap	19
◆ Fiți pe fază!	21
◆ Aleșii noștri	22
◆ <i>EPIGRAMA PE TEME DATE,</i> articol de Constantin Tudorache	24
◆ Aforisme	27
◆ Noi să fim sănătoși	28
◆ Fiți pe fază!	30
◆ Prietenul de serviciu	32
◆ Aforisme	34
◆ Fiți pe fază!	35
◆ Secrete de familie	36
◆ Replici în familie	38
◆ Aforisme	38
◆ <i>Datu' cu părerea: Prozodia epigramei. Ritmul și rima.</i> articol de prof. univ. dr. Elis Râpeanu	39
◆ A-Realul mioritic	42
◆ Definiții epigramatice	44
◆ EpigRebus (7)	46
◆ Dueluri și replici	48
◆ Un zâmbet pentru eternitate	50
◆ Rezultate la concursuri	52
◆ Recepția lucrărilor	55
◆ Arca lui Noe	64
◆ La mulți ani, cu sănătate!	66
◆ Fiți pe fază!	68
◆ Am primit de la fanii noștri... ..	69
◆ Pagina sponsorilor	70

Epigrama

AVEȚI MARTIȘOARE
CU TRIFOI CU PATRU FOI?

PRIMĂVARĂ TÂRZIE

Firea vremii se dezmințe,
S-au schimbat etapele:
Primăvara asta minte
De... îngheață apele!

Valerian Lică

PRIMĂVARA

Soare cald ne bate-n geamuri,
Semn că primăvara vine;
Flori de măr apar pe ramuri
Și... paltoane în vitrine!

Iulian Tănăsescu

SENS UNIC

Mult norod, primaru', popa,
Pleacă toți spre Europa,
Doar suava primăvară
Singură se-ntoarce-n țară.

Ioan Fârte

OMUL DE ZĂPADĂ

Îl cunoaște toată țara:
Crai vestit din fulgi de nea;
Cum apare primăvara,
Se topește după ea.

Mircea Ionescu-Quintus

TENTAȚII DE PRIMĂVARĂ

Când mi se-aprinde un tăciune
În suflet, cu vreun sens rebel,
Nevasta mea - cu „-nțelepciune” -
Îmi toarnă apă peste el.

Constant Petrescu

PRIMĂVARA

Cu toate că e minunată,
Eu n-o aștept ca altădată,
Căci viața-i plină de dureri
Când ai prea multe primăveri!

Mircea Micle

